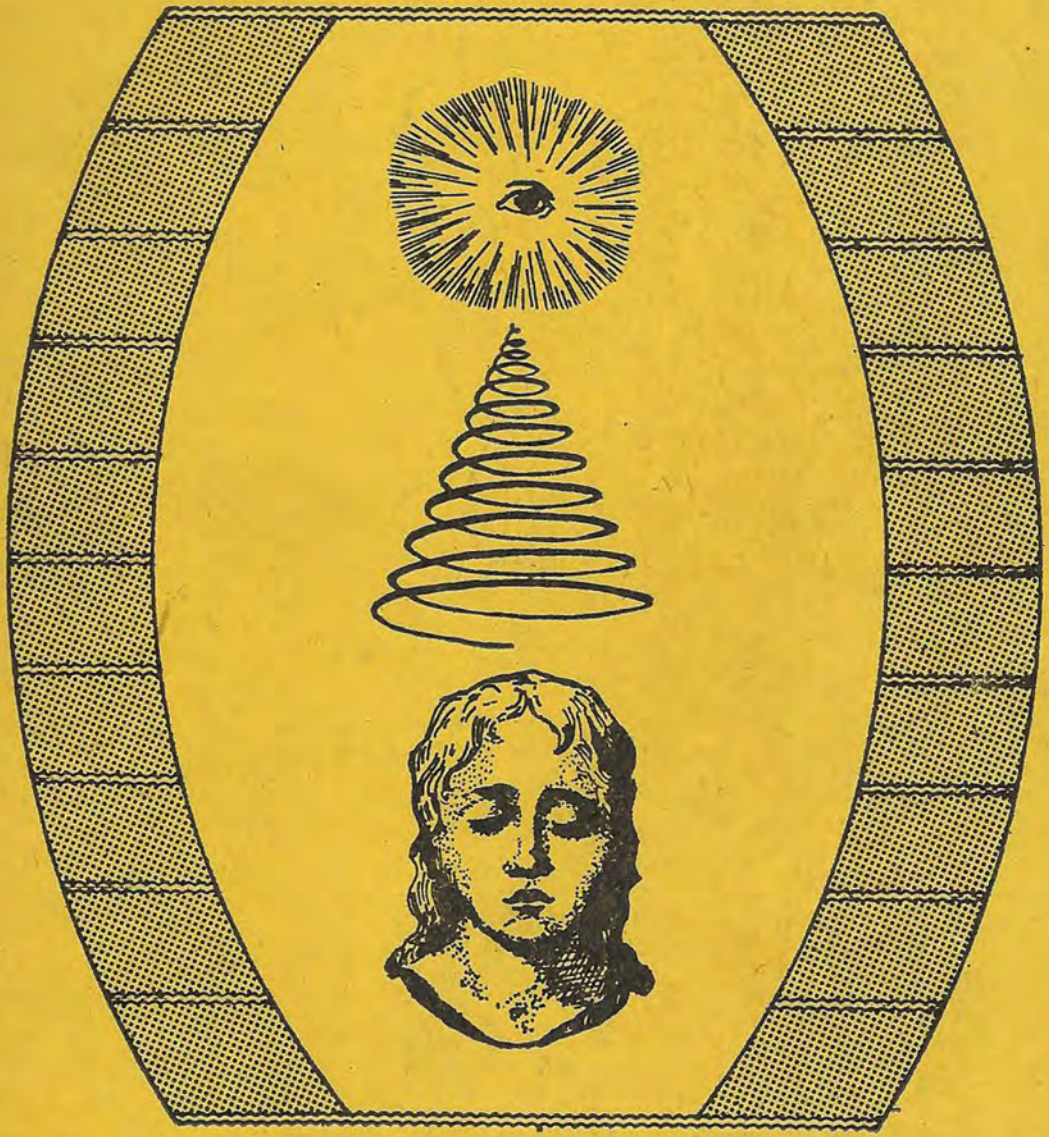
DURU-GÖRÜ

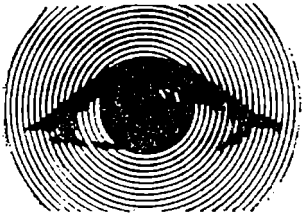
ZAMAN MEKÂN DIŞI RUHSAL GÖZLE GÖRÜM

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

DURU-GÖRÜ

ZAMAN MEKÂN DIŞI RUHSAL GÖZLE GÖRÜM

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

Yayınevi — İstanbul

Kitap No: 35 — **DURUGÖRÜ**

«Ve Elişa yalvarıp dedi: Ya Rab, rica ederim, onun gözlerini aç da görsün. RAB da uşağın gözlerini açtı; ve gördü; ve işte, Elişa'nın çevresinde, dağ ateş atları ve arabaları ile dolu idi.»

II. Krallar 11/17

«Ruhun tezahürü bazen uyanık halde de meydana gelir ve duyu organlarının sınırları ötesinde hissetmek, görmek, anlamak yeteneğine sahip olanlarda 'ikinci görü' dediğimiz olayı meydana getirir.»

Allan KARDEC

«'Klervoyans' ya da 'durugörü', süje tarafından elde edilen enformasyonun, Telepati'deki gibi bir diğer şahsın zihninden ya da beyninden değil de dışsal bir fizik kaynaktan doğrudan alındığı varsayılan bir ESP biçimidir.

Klervoyans için özel yeteneği olan kişilere de 'klervoyan'ya da 'durugörü medyumu' denir.»

Encyclopedia of Psychology
Vol. I, A-K.

Birinci Baskı : Ekim 1979
Dizgi - Baskı : Işık Matbaası
Kapak Baskı : Coşkun Matbaası
Cilt Yapımı : Kardeşler Ciltevi

EVRENSEL DOSTLUK

Gün ola ki her yolun
Bir sonuna gelinir
Her dost için o yerde
Yeni bir yolculuğun
Ayrı yönü belirir.

Yollar ayırır yoldaşları
Nice ötelerine evrenlerin
Dağıtır her bir yöne
Kavuşması olanaksız gibi
Boyutların perde perde
Kuşattığı bedenlerin.

Bir yanılgıdır bu gerçekte
Bedenler böylesine uzak
Ayrılığa uğrasa bile
Dostlar gene bir yürekte
Ve bir bilinçtedirler
Evrenleri kapsayan bengin
Dostluğun kendisindedirler.

23.5.1979
Istanbul

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM
DURUGÖRÜ YETENEĞİ VE GELİŞTİRİLMESİ
a - Durugörü Yeteneğini Elde Etme Çalışmaları
b - Spiritoloji'de Durugörü ve Durugörü Medyumluğu

2. BÖLÜM
ÜNLÜ DURUGÖRÜRLER VE YETENEKLERİ
a - Bottineau ve Durugörü Kehanetleri
b - Swedenborg ve Ünlü Durugörümleri
c - Alexis Didier ve Şaşırtıcı Yeteneği
d Stefan Ossowiecki ve Durugörü Yeteneği

3. BÖLÜM
GEZİCİ DURUGÖRÜ VE DENEYİMLERİ
a - Gezici Durugörü ve Çeşitli Örnekleri
b - Andrija Puharich ve Durugörü İncelemeleri
c - Andrija Puharich'in Durugörü ve Şakra Karşılaştırması

4. BÖLÜM
INGO SWANN VE UZAKTAN GÖRME DENEYİMLERİ

5. BÖLÜM
ÇEKOSLOVAKYA'DA DURUGÖRÜ ÇALIŞMALARI
a - Naziler'in Katlettiği Durugörü Medyumu E. Hanussen
b - Dünya Savaşlarında Kullanılan Durugörü Melekesi
c - Geleceğin Bilinmesi ve Durugörü İle Araştırmalar
d - Pavel Stepanek ve Güçlü Durugörü Yeteneği
e - Bretislav Kafka ve Durugörü Yeteneği

6. BÖLÜM
DURUGÖRÜ VE ÇEŞİTLİ BİLİMSEL YAKLAŞIMLAR
a - Cilt Teması İle Durugörü
b - Dr. Ullman ve Dr. Krippner'in Araştırmaları
c - Enerji Beden ve Durugörü İle Görülmesi

7. BÖLÜM
DURUGÖRÜ VE İLGİNÇ GÖRME OLAYLARI
a - Dr. Gustavo Adolfo Rol ve Durugörü Yeteneği
b - Güvenlik Kuvvetlerine Yardımcı Olan Durugörü Medyumları
c - Grahame W. Barratt ve Durugörü Yeteneği
d - Hasta İken Ortaya Çıkan Durugörü Melekesi
e - Ölümsüzlüğün Kanıtı Olan Durugörü Gözlemleri

ÖNSÖZ

Varlık, ruhsal bir antite ile fiziksel bir antitenin birleşmesinden oluşmuş olan hayattar bütünlük için kullanılan bir isimdir, içinde bulunduğumuz Fizik Kâinat'ta. Bu olguda, yöneten ruhsal antite ve yönetilen ise fiziksel antite'dir. Öte yandan, Fizik Kâinat içinde, ruhsal antite ile fiziksel antite birbirleri ile öylesine bir ilişki ve girişim içindedir ki, fizik bedenli varlık, kendini yalnızca bir fiziksel bedenden ibaret olarak görme paradoksu ile yaşamını sürdürür. Oysa ruhsal antite için fizik beden, yalnızca bir sonda aracıdır ve bu sonda aracı, işte içinde bulunduğumuz fizik dünya üzerinde ancak ruhsal antite'nin yaşam gücü ve yönetimi ile mevcuttur.

Gerçekte tüm melekeler, ruhsal varlığın yüksek enerjetik faaliyetlerinin beden sondası üzerindeki çeşitli tezahürleridirler ve bu melekelerin pek çoğu, beden aracı olmaksızın da ruhsal varlık tarafından kullanılabilir.

Bu açıdan olmak üzere, durugörü melekesi, bedensel görme organlarına gereksinmeksizin ruhsal-görme'nin en belirgin örneklerinden biridir. Ruhsal varlık, mekân ve zaman ile kayıtlı olmadığı için, durugörü melekesi, gelişmişliği ve varlığın evrimsel düzeyi ile orantılı olarak, evrensel bir görüş olanağı verir bedenli varlığa.

Beşer varlığının evrensel yanlarından birini daha sınırlı bir bilgi ve deneyim ile açıklayan bu melekenin, varlık bütünlüğü içinde incelenimi, gözlemlenmesi ve deneyimlenmesi ile, giderek derin bir varlık bilgisine doğru yol alacaktır beşeriyet.

Halûk Egemen Sarıkaya

★

GİRİŞ

Hz. Muhammed'in durugörü medyumluğu da çok ileriydi.

Hz. Muhammed bulunduğu yerden kilometrelerce uzaklarda olanları görebiliyordu. Örneğin, Arabistan'dayken 700 mil ötede ölen Habeş kralını öldüğü anda görmüştü. Sonra yanındakilere dönerek, «Kardeşiniz için dua edin,» *demişti. Çünkü bu kralın müslüman mültecilerine çok iyiliği dokunmuştu. Aylarca sonra Arabistan'a gelen Habeşler de Hz. Muhammed'in belirttiği ölüm tarihini doğrulamışlardı.*

Keza, askerî bir göreve gönderdiği, ashabından Cafer ve Zaid'in de ölüm haberleri gelmeden, öldüklerini söylemişti.

Bir defa, Hira Dağı'nda mağarasından çıkarken Cebrail'i görmüştü: «Cebrail'i adam şeklinde gördüm. Tâ ufukta ayakta dikiliyordu.» *Sonra eve dönünce bunu eşine de anlatmıştır.*

Başka bir zaman da İblis'i gören Hz. Muhammed, şöyle demiştir: «Geçen akşam namaz kılarken İblis'i gördüm. Namazımı bozmak istiyordu.»

Hz. Muhammed, çeşitli spiritüel plânları da görmüştür: «Cennet ve cehennem bana gösterildi. Bana şu duvarlardan da yakındılar. Kötü bir insanın nasıl cezalandırıldığını da gördüm.» [*Mirac Mucizesi*]

Bir gün etrafındakilerle birlikte otururken, «Suriye'nin anahtarlarını bana veriyorlar. Allah adına yemin ederim ki, şu anda buradan şehri ve sarayın kapılarını görüyorum,» *demişti. Bütün bu gördükleri birkaç yıl sonra gerçekleşti.*

Hz. Muhammed aynı zamanda arkasına bakmadan olup bitenleri de görebilmekteydi. Bazen camide namaz kıldırırken arkasında bulunan cemaatin içinde hatalı olanları namazdan sonra ikaz ederdi: «Sizi arkam dönük olduğu halde, karşımdaymışsınız gibi görebiliyorum.»

1. BÖLÜM

Durugörü Yeteneği ve Geliştirilmesi

Büyük Alman şairi Goethe yıllar sonra olacak bir olayı durugörü yoluyla görmüştü. Olayı şöyle anlatıyor:

«Atın üzerinde Drusenheim'a doğru patikada gidiyordum. Birden bana çok tuhaf bir hal oldu. Kendimi, ömrümde hiç giymediğim garip giysiler, gene bir at üstünde olarak ve aynı patikada bana doğru geliyor şeklinde görüyordum. Bu manzaradan kendimi kurtarmaya çalışır çalışmaz şekil kayboldu.

«Tam sekiz yıl sonra kendimi, o vizyonda gördüğüm gibi aynı giysilerin içinde ve aynı patikada buldum.»

Burada sözkonusu olan, ileride olacak bir olayı aynen görmedir. Ve bu olay bir durugörü örneğidir.

a - Durugörü Yeteneğini Elde Etme Çalışmaları

Gözden gelecek uyaranlardan tamamen uzaklaşmak için biraz loş veya hafif mavi ışıkla aydınlatılmış sessiz, gürültüsüz bir oda tercih edilmeli, orada fazla hareket etmeden, rahat bir pozisyonda oturulmalıdır. Zihnen ve bedenen çok yorgun olunduğu zaman, yapılacak deneylerden iyi sonuçlar almak imkânsızdır. Hele deneylere yeni başlayanlar, en dinç ve dinlenmiş zamanlarını seçmelidirler. Zaman için, genellikle öğleden sonra saat 17.00 ile 21.00 arası en uygundur. Bu saatlerde ruhsal

melekelerin, en çok açık bulunduğu, tesir alma yeteneklerinin arttığı kabul edilir. Deneye başlarken midenin çok dolu olmaması ve çok boş da olmaması lazımdır. Sonucu almak için telaş, sabırsızlık, acelecilik kesinlikle doğru değildir. Tam bir huzur ve sükûn içinde, güvenle, ümitle deneylere başlamalı, sabırla sonuçları beklemelidir.

Her gün deney yapmak, düzenle aynı saatte deneye oturmak yararlıdır. Fakat uzun zaman deneye devam edip yorgun düşünceye kadar uğraşmak hiç doğru değildir. Yorgun düştükçe alıcılık yeteneği azalır. Deney sırasında, zihni meşgul eden her türlü düşünceyi kovup, ümitle göreceğimiz şeyin ne olduğunu araştırmak ve bunun zihinde doğmasını beklemek gerekir.

Zihinde ya görmek istediğimiz şekil doğrudan belirir ya da o şekle ilişkin bir duygu veya anlam zihnimizde canlanıverir. Eğer, birkaç şekil birden geliyorsa, biraz bekleyip bunlardan birinin kuvvetlenmesini istemek gerekir.

Sözkonusu bu şartlarda, rahat bir koltuğa ve sandalyeye veya divana, bedeni yormayacak bir şekilde oturmalıdır. Önünüzdeki telepati kartlarının yüzleri aşağı gelmek üzere konmalıdır. Daha önce bu şekillere bakılmadan paket iyice karıştırılmalıdır. Sonra elinizi en üstteki kâğıda hafifçe koyarak tesirleri almaya, yani en üstteki kartın ne olduğunu bilmeye çalışmalısınız. Aklınıza gelen şekil üzerinde fazla tereddüt etmeden ne olduğunu bir kâğıda sırayla yazmalısınız. Doğru mu, yanlış mı diye kontrol etmeden en üstteki kâğıdı paketten çekip yüzü yere gelmek üzere koyunuz. Sonra çekeceğiniz kâğıtları da sıra ile bunun üzerine koyunuz. 25 kartın da çekilip üst üste konması ve böylece sıra ile tahmin ettiğimiz şekillerin yazılması bittikten sonra, sıra ile kon-

trollere başlanacaktır. Kontroller bittikten sonra doğru olarak bilinen kartların sayısı sayılır.

Bilindiği gibi Telepati Kartları (Telepati Kartları · Daha geniş bilgi için bkz: Kitap-19... Böl: 4/f.. s. 45.) 5 tür şekilden oluşan 25 lik bir desteden ibarettir. Yani 5 tane kare, 5 tane yıldız, 5 tane daire, 5 tane artı işareti ve 5 tane de dalgalı hat vardır. Buna göre doğru tahmin etme sayısı 5 den aşağı olursa bir kıymet ifade etmez, en aşağı 5 den yukarı olmalıdır.

Yukarıda anlatılan şartlarda sabırla çalışmalara devam edersek ve kuşkusuz durugörü yeteneğimiz de varsa mutlaka başarılarımız artacaktır.

Şunu da belirtmek gerekir ki, bu yetenek az çok herkesde vardır. Bazı kişilerde ise çok fazladır. Özellikle hassas kimselerde, rüyaları genellikle gerçekleşenlerde bu yetenek doğal olarak fazladır.

b - Spiritoloji'de Durugörü ve Durugörü Medyumluğu

Parapsikoloji'de durugörü, normal duyuların sınırı dışında kalan, geçmiş zamana ve şimdiki zamana ait fizik objelerin paranormal algılanışı olarak tanımlanır. Ancak, spiritolojide durugörü, görsel duyunun bir uzantısı ile edinilerek daha ziyade rehberlerin yardımıyla ve daima, hepimize bahşedilmiş olan psişik mekanizma sayesinde gerçekleşen *'duru görme'*dir.

Spiritoloji'de durugörü iki şekilde deneyimlenir : *'Objektif' ve 'Sübjektif'* ya da *'Sezgisel'*.

Objektif Durugörü, medyumun, bir ruhsal varlığı (ya da objeyi) sanki fiziki olarak mevcutmuş gibi görmesine denir. Yani, aynen üç boyutlu fizik dünyadaki normal bir insanı gördüğü şekilde görecektir.

Ruhsal ziyaretçi ayakta duruyor ya da her bakımdan canlı gibi görünerek bir iskemlede oturuyor olabilir. Bu sebepten de sanki gözlerle görünüyormuş gibi bir iz-

lenim uyandırır. Çoğu kez, bu vizyon uzun sürmez; sönüp kaybolmadan önce belki de bir ya da iki saniye geçer. Kuşkusuz, ziyaretçi, fiziki olmadığı için de gözlerle algılanabilmesi için gerekli olan ışığı yansıtamaz. Böylece, sanki medyumun, bu vizyonu gözleri ile görmesi gibi bir durum sözkonusu gibiyse de gerçekte böyle olmaz. Yine de, ruhsal âlem (spatyom) ile madde âlemi arasındaki bağıntıyı da dikkate almamız gerekir — örneğin, ruhsal ziyaretçi havada asılı kalmayıp yerde yürüyormuş gibi görünebilir ve önceden de değinildiği gibi, elleri iskemlenin kollarına dayanmış bir halde otururken de görülebilir. Bir ruhsal formla maddi objeler arasında böyle bir bağıntının nasıl tesis edildiği hakkında pek birşey bilmememize rağmen, bu hususun, ruhsal ziyaretçinin fizik dünyaya ait objelerin farkında olduğunu gösterdiği muhakkaktır.

Mantıkî bir hipotez olarak, medyumun ruhsal varlıkları bu şekilde, ruhsal bedenine ait olan ve şuurlu zihnin vizyonu gözlemlediği zihin aynasına bu vizyonu aktaran ruhsal gözü vasıtasıyla gözlemleyebildiği ileri sürülebilir. Çoğu kez, bu türden klervoyan bir vizyonun hatırası son derece canlı olup, her an için güçlü bir şekilde zihinde canlandırılabilir.

Objektif Durugörü az rastlanır bir yetenek olmasının yanısıra, *Sübjektif* (Sezgisel) *Durugörü* ile bir arada görülür. Durugörü kanalıyla genel olarak algılanan vizyon türü sübjektif vizyondur. *Sübjektif Durugörü, ruhsal bir varlığa ya da objeye ait bir düşünce resminin, irtibat halinde olan bir medyumun zihin aynasına ve dolayısıyla şuuruna medyumun ruhsal zihni vasıtasıyla aktarılmasına denir.* Sübjektif vizyon medyumun hafızasından gelmeyip, ruhsal bir kaynaktan projekte edilir. Herhangi bir resmi, örneğin bir çehreyi, bizim bir fotoğrafı bir sahne üzerine projekte ettiğimiz gibi, zihin ayna-

sına projekte etmek, ruhsal varlıkların kudretleri dahilindedir. Projekte edilen çehrenin tanınması için; 'canlı' gibi ve tam olması ayrıca fizik yaşam sırasında sahip olunan özellikleri taşıması gereklidir. Bu vizyonlar, istisnasız öylesine nettir ki, medyum böylece, vizyon kimin için gönderilmişse o şahsa apaçık bir tanımlama yapabilir.

Medyumluğa yeni başlayan bir kimse için ilk vizyonlar sanki hayal gücünden doğuyormuş gibi gelebilirler. Bu vizyonların hatıralarının çok daha canlı ve kalıcı olmalarının dışında, bunların ruhsal olup olmadığı hakkında kuşkuya düşmek doğaldır. Bunu anlamanın en iyi yolu, celsede hazır bulunanlara vizyonun veçhelerinin herhangi bir kimse tarafından bilinip bilinmediğini sorarak, kanıtlar aramaktır. Bir durugörü vizyonunun arkasında daima bir amaç vardır ve tecrübesiz medyumun irtibatı sürdürebilmesi halinde, vizyon ya da sezgisel düşünce şeklinde, kanıt olacak daha başka işaretlerin gelmesi muhtemeldir.

Bir medyumun klervoyanlığını kabul ettirebilmesindeki başarısı, hiçbir şey katmadan sadece gördüklerine sadık kalarak yapacağı tariflere bağlıdır. Medyum, durugörü vizyonunun ne anlama geldiğine dair kendi yorumunu işin içine katmamalıdır. Buna güzel bir örnek olacak klasik bir vaka vardır:

Tecrübeli bir medyum, spatyoma intikal eden eşi hakkında bir bayana uzun, ayrıntılı ve kanıtlara dayalı bir tarif yapar ve başarılı olur. Bunu, aile çevresi ve ilgilendikleri konular hakkında daha başka kanıtlar izler. Medyum, sonra, bayanın eşi için, «*Ördek yetiştiriyordu,*» der, fakat bu husus reddedilir. Medyum söylediği üzerinde ısrar ettikçe, bayan da kabul etmemekte direnir. Sabrı tükenen medyum, «*Şu anda, yukarıya ve üstüne doğru kıvrılan kuyruğuyla ördeği görüyorum,*» diye gördüğü

vizyonu açıklar. Bu sözün üzerine kendini gülmekten alıkoyamayan bayan, 'Ne demek istediğini şimdi anlıyorum, zira aile adımız Drake idi,' (1) diyerek durumu açıklığa kavuşturur.

Bu örnekte, projekte edilen ördek, resmini gören medyum bu vizyonun üzerine kendi yanlış yorumunu ekleyince başarılı olamamış, fakat sadece gördüğünü tarif eder etmez de hemen kabul edilmiştir.

Bir durugörü vizyonu projekte eden ruhsal varlık, eğer fizik yaşamdaki deneyimleri ile ilgili bazı kanıtlar sunmak isterse, medyumun zihnine, örneğin bir beyaz teriyer'in (bir cins av köpeği) resmini gönderir ve bu resim medyumun zihin aynasına aynı şekilde aktarılır. Bundan sonra, medyumun şuuruna 'bir beyaz teriyer' kelimelerini verecek olan, köpeklerin cinsleri ve renkleri hakkındaki kendi bilgisidir. Durugörü, istisnasız olarak, çehrelerin, insanların, giyimlerin, objelerin resimlendirilmesi ile isimler ve daha başka düşünce direktifleri veren bir düşünce akımının, sürekli bir akış halinde birbirini izleyen bir bileşimidir.

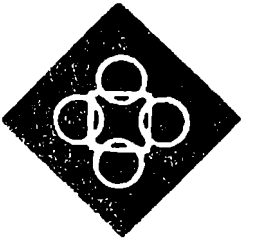
Tecrübesiz bir medyumun ruhsal varlıklarla arasındaki yakınlık ve irtibat güçlendikçe, durugörü vizyonu sembolik işaretler ve durumlar halini alabilir. Bu işaretler simetrik bir desen şeklinde olabilir — çoğu kez, koyu bir fon önünde beyaz ışık içerisinde görünürler (renkli de olabilirler). Sembolik durumlar ise medyumun bilmediği kişi ve yerlerin resimlendirilmesi şeklinde sunulabilir. Bazen de bunların spiritüel bir anlamı bulunabilir.

Medyum, sezgisel karakterdeki durugörü vizyonlarını almaya alıştıkça, özel durumlarda objektif durugörü de deneyimleyebilir.

Medyum, hiçbir zaman, arzuladığı durugörü tipini önceden aramaya kalkmamalıdır, bu doğal olarak gel-

meli ve gelişmelidir. Durugörü, sadece, irtibat halindeki bir medyumun zihin aynasının, bir ruhsal varlık ya da rehber tarafından resimlere ve düşüncelere maruz bırakılmasıdır. Hiçbir medyum bunu kendiliğinden yaratamaz; bu yöndeki bir zorlama sonucunda gerçek durugörünün yerini medyumun hayal gücü alacaktır ve bu da medyumun kendi gelişimini engelleyecektir.

Durugörü medyumluğunun bağlı olduğu beden enerji merkezi, iki kaşın arasında yer alan *'üçüncü göz'* dür ['ajna'(²)]. Bedenin yedi enerji merkezinin (bu enerji merkezlerine *'Şakra'* adı verilir) altıncısı olan 'üçüncü göz'ün hipofiz bezi ile ve beyin epifizi ile bağlantılı olduğu kabul edilir. Eğitildiği ve doğru bir şekilde kullanıldığı takdirde, daha kolayca gözlemlenebilmeleri amacıyla, psişik görüntüleri netleştirir, büyütür ya da küçültür. Bu merkezin ya da *'şakra'*nın geliştirilmesi için kişi kendi üzerinde sıkı bir disiplin uygulamalıdır.

2. BÖLÜM

Ünlü Durugörürler ve Yetenekleri

a - Bottineau ve Durugörü Kehanetleri

1780 yılında, Bottineau isminde bir adam sivil olarak Fransız bahriyesinde vazife almıştı. Bu adamın bahriyeye girmesine sebep, günlerce evvelinden limana gelecek gemileri görüp haber vermesindeki yeteneği idi. Bahriyenin kayıtlarına göre Bottineau, 4 senede 575 geminin limana gireceği günü tam olarak saptamıştır.

'Nauscopie' ismini verdiği bu melekesine, doğuştan sahip olmadığını fakat uzun bir zaman çalışarak elde ettiğini söylermiş. Bu çalışmaya 1764'de başlamış ve bıkıp usanmadan her gün tenha sahile gidip ufukları gözetlemiş ve ancak seneler sonra hiç yanılmadan gemilerin geleceği günü saptayabilmiştir.

Zamanın deniz kuvvetleri komutanı Mareşal Castires, Bottineau'ya on bin Frank önermiş ve ayrıca yılda 1200 Frank da para teklif ederek sırrını satmasını söylemiştir. Fakat o bu parayı küçümseyerek sırrını satmak istememiştir.

b - Swedenborg ve Ünlü Durugörümleri

Mükemmel bir durugörü vakasına da felsefe edebiyatında rastlıyoruz. Bu olayı özellikle ilginç yapan husus, ünlü filozof Kant tarafından açıklanmış olmasıdır.

Charlotte von Knobloch'a gönderdiği bir mektupta, diğer bir ünlü filozof olan, bilim adamı mistik ve klervoyan Emanuel Swedenborg (1688 - 1772, Bkz: Resim - 1) ile ilgili olarak şunları yazmıştır:

«Bana öyle geliyor ki, aşağıdaki olay hem yeterince kanıtlanmıştır hem de Swedenborg'un olağanüstü yeteneği ile ilgili iddiayı hiçbir kuşkuya yer bırakmayacak şekilde doğrulamaktadır.

«1759 yılında, Eylül ayının sonlarına doğru, Cumartesi günü saat 16.00'da, Swedenborg, İngiltere'den Gottenburg'a (İsveç), *onbeş kişilik bir grupla birlikte, kendisini davet eden Bay William Castel'in evine geldi. Saat 18.00 sıralarında dışarıya çıkan Swedenborg, az sonra rengi solmuş ve endişeli bir halde tekrar içerideki topluluğa katıldı. Stockholm, Södermalm'da* [Gottenburg, Stockholm'dan elli Alman mili kadar uzaktadır (*)] *az önce tehlikeli bir yangının çıktığını ve büyük bir hızla yayılmakta olduğunu söyledi. Huzursuzdu ve sık sık dışarıya çıkıyordu. Adını verdiği arkadaşlarından birinin evinin daha şimdiden yanıp kül olduğunu ve kendi evinin de tehlikede olduğunu belirtti. Saat 20.00'de, tekrar dışarıya çıkıp geriye döndükten sonra, sevinç içerisinde bağırdı:* 'Tanrı'ya şükürler olsun! Yangın söndürüldü; benim evimden üç kapı ötede.' *Bu haber tüm kentin her yanında, fakat özellikle Swedenborg'un içinde bulunduğu topluluğun arasında büyük bir karışıklığa yol açmıştı. Aynı günün akşamı Vali bu olaydan haberdar edildi. Pazar sabahı, Swedenborg'u yanına çağırtan Vali, felâketle ilgili olarak kendisine sorular sordu. Swedenborg, yangının nasıl başladığını, ne şekilde söndüğünü ve ne kadar süreyle devam ettiğini kusursuz bir şekilde tarif etti. Aynı gün haberler kente yayılmış ve Vali'nin önemle üzerinde durmasından dolayı da yarattığı şaşkınlık ha-*

tırı sayılır derecede artmıştı. Çünkü, birçok kişi, felâketin etkilemiş olabileceği arkadaşları ve mallarından dolayı tedirgindiler. Pazartesi akşamı, yangın sırasında Ticaret Odası'nca yola çıkarılan bir haberci Gottenburg'a vardı. Habercinin getirdiği mektuplarda yangın aynen, Swedenborg'un belirttiği şekilde tanımlanıyordu. Salı sabahı Kraliyet Kuryesi, yangının yol açtığı kayıplara ve zarar verdiği ve tahrip ettiği evlere ait can sıkıcı haberlerle birlikte Vali Sarayı'na vardı. Bunlar, tam yangın sırasında Swedenborg'un verdiği haberlere tıpatıp uyuyordu; üstelik, yangın saat 20.00'de söndürülmüştü.

«Bu olayın (Stockholm'daki yangın felâketi) *gerçekliği aleyhinde ne ileri sürülebilir ki? Bunu bana yazan arkadaşım, sadece Stockholm'de değil, ayrıca yaklaşık iki ay önce, en saygıdeğer kişilerin evlerini yakından tanıdığı ve en gerçek ve en mükemmel enformasyonu elde edebileceği Gottenburg'da da herşeyi incelemiş bulunuyor. 1759'dan bu yana çok kısa bir zaman geçtiği için, bu olayın tanıklarından çoğu hâlâ daha sağdır.»*

c - Alexis Didier ve Şaşırtıcı Yeteneği

19. Yüzyılda, sahtekârlıkları gözler önüne sermekte uzmanlaşan ünlü Fransız sihirbazı Robert Houdini, bir klervoyan ve eski bir aktör olan ve durugörü yeteneğini Modena Kontesi, Saint-Aulaire Kontu, Broyes Kontu ve Mireville Markizi'ne gösteren Alexis Didier'in güçlerini denemeyi de üstlenmişti:

Didier'in gözlerini büyük bir dikkatle bağlayan Houdini, kendisine o anda açılmış bir deste iskambil kâğıdı verdi. Didier, hiç tereddüt etmeksizin hepsinin cinsini ayrı ayrı belirtti. Daha sonra, eline bir kitap alan Houdini, kitabı rasgele açarak Didier'den o sayfadan değil de onu izleyen sekizinci sayfadan ve parmağıyla işaret ettiği yerden itibaren okumasını rica etti. Burada Di-

dier ufak bir hata yaptı, doğru satırdan başlamasına rağmen, sekizinci yerine dokuzuncu sayfadan okudu. Ancak, bu deneyi ve bunun gibi daha başka harikulâde deneyleri yürüttükten sonra Houdini Mart 1847'de, Didier'in yaptıklarının şans ya da sihirbazlığa atfedilemeyeceğine dair bir deklerasyon imzaladı.

Didier'in bir başarısı da Chopin'e, Bn. Erskine tarafından gönderilen fakat eline geçmeyen ve içinde 25.000 Frank para bulunan bir paketin nerede olduğunu ortaya çıkarmasıydı. Alexandre Dumas'nın evinde gözleri bağlı olduğu halde iskambil oynamış ve karşısındakinin elindeki kâğıtların hangi cinsten olduklarını bilmişti. Ayrıca, bir kitabın, açıldığı yerden on sayfa sonraki bir sayfasını okumuş ve uzaktaki bir odada olup bitenleri, kendisiyle birlikte olanların bilmediği bazı ayrıntıları da dahil olmak üzere tarif etmişti.

Bir keresinde, 200.000 Frank'ı çalınan Bay Prèvost, Alexis Didier'e başvurmuştu. Kısa bir süre için yarı-trans haline giren Didier, hırsızın o anda Brüksel'deki bir otelde bulunduğunu ve elindeki paraları 'Spa' gazinosunda harcadığını söylemişti. Hırsızı, tanımlanan yerde ele geçiren polis, gerçekten de bütün parayı kumar masalarında tüketmiş olduğunu öğrenmişti.

d - Stefan Ossowiecki ve Durugörü Yeteneği

Stefan Ossowiecki, 1877 yılında Moskova'da paranormal yeteneklere sahip Polonya'lı bir aileden dünyaya geldi. Telepatik yeteneklere sahip olduğunu 13 yaşından sonra farkeden Stefan, Petersburg Teknoloji Enstitüsü'nde öğrenci iken, ruhsal yeteneğini geliştirdi.

Stefan Ossowiecki'nin telepati ve telekineziden başka, paranormal iki yeteneği daha vardı. Bunlardan biri, insanların 'aurasını sezme' (Bkz: Bölüm 6/c) ikincisi ise, kendi dublesini bedeninden ayırmaktı(4).

Ossowiecki, yirmibir yaşındayken, Sovyetler Birliği'

nin Homel kasabasında Vorobej isimli, kehanet yeteneği olan yaşlı bir Yahudi ile tanıştı. Bu tanışma Ossowiecki üzerinde büyük bir etki yaratmıştır. *'The World of My Spirit and Vision of the Future'* isimli otobiyografisinde şunları belirtmiştir:

«Vorobej inisiye, yaşlı bir kişiydi. Hemen hemen tüm yaşamını doğuda sürdürmüş, sonra memleketine dönerek bir daha ayrılmamıştı. Tanıştığımız zaman 76 yaşındaydı. Bu yaşlı kişinin, ruhsal yeteneklerim üzerindeki etkisi büyüktür. Yeteneklerimi nasıl kullanacağımı ve nasıl geliştireceğimi bana öğreten odur.»

Ossowiecki, şaşırtıcı yeteneklerinden dolayı, Varşova'da büyük ün yaptı. 44 yaşında iken, Avrupa'daki ruhsal araştırmacıların dikkatini çekti. Richet, Geley, Schrench - Notzing ve William Mackenzie gibi ciddi araştırmacılarla deneyler yaptı. Bilimsel mecmualar Ossowiecki'ye geniş yer verdiler. Geley, *'L'ectoplasme et la Clairvoyance'* isimli kitabında ondan uzun uzun bahsetti.

Ossowiecki, dostlarının ricası üzerine yaptığı seanslarda, kaybolan eşyaları saptadı, kayıp insanlar hakkında bilgi sağladı, birkaç kez de cinayet davalarına ışık tuttu. Bu seansların doğrulukları izleyicilerin şahitlikleri ile destekleniyordu. Seanslarından biri şöyledir: Ossowiecki birgün çalışma masasında otururken, Vistula nehrinde boğulmak üzere olan insanlar gördü. Aynı anda, henüz gerçekleşmemiş olan boğulma safhasını da görmüştü. Olayı önlemek amacıyla telaşla evden çıktı. Mesafe uzak olduğundan, at arabasına binerek Vistula nehrine gitti. Bir sandala binerek sandalcıya nehrin karşı kıyısına götürmesini söyledi. Burada bir grup asker nehirde banyo yapıyordu. Görünürde boğulan kimse yoktu. Sandal nehrin ortasına geldiği an, sudaki gençler arasında bir karışıklık oldu. Çoğu boğulmak üzereyken, Ossowiecki üç kişiyi sandala çekebildi, fakat dördüncüsünü,

boğulmaktan kurtaramadı. Görgü şahitleri olayın gerçekliğini onayladılar.

1921 ile 1933 yılları arasında ise, Ossowiecki'nin yaptığı bazı seanslar şöyledir:

1921 yılı Eylül ayında, Geley ile yapılan seanslardan biri, Fransa'dan gönderilen ve kalın bir zarf içinde bulunan on adet mektupta yazılı olanların okunması ile ilgilidir. Mektuplar, ya Geley'den ya da Ossowiecki'nin tanıdıklarından gelmişti. Mektuplardan biri metal bir boru içine kondu. Bunun okunması uzun bir zaman aldı. On seanstan sekizinin, tam başarılı, birinin kısmen başarılı, birinin de başarısız olduğu saptanmıştır. Bu veya bundan evvelki seansların tartışmasını yapan Geley, Ossowiecki'nin normal üstü yeteneklerini takdir etti. Ossowiecki, İngilizce olarak daktilo edilen metinleri okuyabiliyordu hattâ bu seansta, yazar da hazır bulunmuştu. (Şunu belirtmek gerekir ki, Ossowiecki, gelecekte, daktilo edilmiş yazıları ve yayınları da okuyabilecekti. Nitekim, İngiliz İnceleme Ekibi'nin hazır bulunduğu 1936 yılında yapılan bir seansta, İngilizce basılmış bir ilânı başarı ile okuyabilmiştir.)

1923 yılında, Varşova'da ruhsal araştırma ile ilgili bir seansta; Londra'nın, *'The Society for Psychical Research* (SPR - İngiliz Psişik Araştırmalar Derneği) temsilcisi E.J. Dingwall, içinde, karaladığı bir kâğıt parçası bulunan kapalı bir zarf getirdi. Bu zarf, Geley, Sudre ve Schrench - Notzing tarafından Ossowiecki'ye verildi. (Dingwall seansta yoktu.) Ossowiecki, dış zarfın içinde yeşilimsi bir zarf ve bunun içinde de kırmızı bir zarf daha bulunduğunu ve sonuncu olan bu zarfın içinde bayrağı ve bir şişeyi temsil eden bir resmin olduğunu, resmin arka yüzünde de okuyamadığı bir yazı bulunduğunu söyledi. Varşova Üniversitesi'nin büyük salonundaki seansta zarf açıldı, içindekiler aynen Ossowiecki'nin dediği

gibi çıktı. Okuyamadığı yazı Fransızcaydı ve *'The Rhine moselle and Burgundy vineyards produce excellent wine'* yani 'Burgundy bağları nefis şarap imal eder' anlamını taşıyordu.

1923'de yapılan bir diğer seansta, birçok kişinin önünde P. Szmorlo, antreye girdi ve kapıyı kapadı; içeride, ortalarında bir ok bulunan iki kılıç resmi çizdi. Kılıçların başı yukarıya doğruydu. Bu resmi bir zarfa koyan Szmorlo, odaya döndü. Szmorlo içerdeyken, Ossowiecki onun bütün yaptıklarını yanındakilere aynen anlattı. Daha sonra zarfı alan Ossowiecki, *«Çizilen resim keskin bir şey... İki kılıç ve ortalarında ucu yukarı dönük bir de ok resmi var,»* diyerek anlattıklarının resmini çizdi.

Polonya'lı Mareşal Josef Pilsudki, general Sosnkowsi ile Ossowiecki'ye bir zarf göndererek, zarf açılmadan içindekilerin okunmasını rica etti. Zarfı eline alan Ossowiecki, mareşali ve çalışma odasını inceledikten sonra, *«Kâğıtta 2, 4, 5, 7 rakamları yazılı, keza rakamlar arasında harfler de var. Mareşal şiirden bahsediyor,»* diye gördüklerini nakletti. Mektup açıldığı zaman içinde satranç taşlarının hareket biçimlerinden bahsedildiği görüldü. Sözkonusu rakamlar da satranç taşlarının hareketini gösteriyordu.

Ossowiecki, uzun boylu, güçlü ve boyuna göre oldukça şişmandı. İnsanlarla olan ilişkilerinde ruhen samimi ve son derece iyi kalpliydi. Ruhsal yeteneklerini genellikle, halkın yararına kullanıyordu. Yeteneklerinin kendisine olan yararı, yok denecek kadar azdı. Kendi ile paranormal gücü arasında, karanlık bir duvarın bulunduğunu söylerdi. Herhangi bir şey, kendisini direkt olarak ilgilendirdiğinde, paranormal gücü etkisini göstermiyordu. Başkalarına ait kayıp eşyaların bulunmasına yardımcı olabiliyor fakat kendini ilgilendiren hususlarda söyledikleri doğru çıkmıyordu.

Ossowiecki, bu olağanüstü yeteneklerini, Allah'ın verdiği bir nimet olarak vasıflandırır. Kendi ifadesine göre, ruh ve bilinç konusunu incelemek üzere kendine özel bir izin verildiği kanısındadır. O, paranormal yeteneklerini kesinlikle bir kazanç aracı olarak kullanmamıştır. Bu hususta yaptığı yardımlar için para talep etmemiş, hattâ büyük paralar önerilmesine karşın gene de kabul etmemiştir. Hayatını, mesleği olan kimya mühendisliği ile sürdürmüştür.

Ossowiecki'nin paranormal yeteneği, hayatının son döneminde en üst düzeye ulaştı. İkinci Dünya Savaşı başlamadan az önce, bir eser yayımlayarak ölümden sonra hayatın var olduğunu destekledi.

Ossowiecki'nin, kendi ölümünü önceden görüp göremeyeceği hakkında, birçok kimselerde merak uyandı. Onun, paranormal yeteneklerinin son derece gelişmiş olması, yaşamının son devresinde gerçekten kendi ölümünü görmesini sağlamıştır. 1944 Ağustosu'nda, bir sabah Ossowiecki, arkadaşı Bay S. Pybowski'nin evine giderek şunları söyledi:

«Dün gece, Varşova'nın durumu hakkında korkunç şeyler gördüm. Keza kendim hakkında da... Görüşüme, göre müthiş bir ölümle karşılaşacağım. Fakat ne olursa olsun şahane bir ömür geçirdim.»

5 Ağustos 1940 gecesi, Naziler S. Saviours Kilisesi'ne sığınan halka hücum ettiler. Ossowiecki de kilisedeydi. Yakalananların tümü, gestapo karargâhına teslim edilerek, makineli tüfek ateşiyle katledildiler ve yakıldılar.

Ossowiecki'nin o sırada yanında bulunan yayımlanmamış yazıları da makineli tüfek ateşiyle tarihe karıştı.

3. BÖLÜM

Gezici Durugörü ve Deneyimleri

Gezici durugörü (Travelling Clairvoyance), kişinin, uzaysal olarak bilincini uzaktaki bir yere göndermesi ve o yerde olup bitenleri ayrıntılı olarak algılamasıdır. Durugörü ile gezici durugörüyü birbirinden ayıran sınırlar pek kesin olmadığı gibi, bazı vakaların ve deneylerin yorumlanmasında, geçerli olan olgunun, gezici durugörü mü yoksa astral seyahat ya da beden-dışı deneyim (OOBE) mi olduğu hususu bazen tartışma konusu olmaktadır.

a - Gezici Durugörü ve Çeşitli Örnekleri

Yeteneklerine iyice tasarruf etmiş olan hassas kişiler, uzaktaki bir yeri zihinlerinde görmekle, (gezici durugörü) bu yere astral beden içerisinde gitmek arasındaki farkı rahatlıkla ayırt edebilirler. Yirminci yüzyılın başlarında, önde gelen hassas kişilerden olan Vincent Turvey hem gezici durugörü hem de astral seyahat deneyimleri ile aşinaydı. Turvey, bu iki paranormal olgu arasında nasıl ayırım yaptığını şu şekilde açıklıyordu: «*Uzun mesafeden durugörü sözkonusu olduğunda, kasabalar, ormanlar ve dağlar gibi araya giren fizik objeleri yarıp geçen bir tünelin içerisinden görüyor gibiyim.*» Öte yandan astral seyahat sırasında, astral bedeni içinde oldu-

ğunun tam bilincinde olan Turvey, bıraktığı yerdeki fizik bedenini görebiliyor ve varacağı yere doğru uzayda yol aldığını canlı bir şekilde hissediyordu.

Gezici durugörü olaylarıyla ilgili olarak, elimizde mevcut olan kayıtlar sadece günümüze ve yakın geçmişe ait değildir.

Örneğin, Aulus Gellius, İ.Ö. 48 yılında Sezar'ın ordusunun Pharsalus'da Pompey'i yendiği gün, Patavium'daki (bugünkü adıyla Padova - İtalya) bir rahibin savaşın gidişatını *'izlediğini'* ve ayrıntılarıyla tarif ettiğini nakletmektedir.

İ.S. 1. yüzyılda yaşamış olan, ünlü Grek düşünürü bilge Apollonius da durugörü yeteneğine sahipti. İ.S. 96 da, zalim Roma İmparatoru Titus Flavius'un Roma'da öldürülüşünü, Efes'de aynen yaşamış ve tüm ayrıntılarıyla çevresindekilere anlatmıştı.

1571 yılında da Papa V. Pius, kendisi Roma'da iken, İnebahtı'da Osmanlıların yenildiği deniz savaşını *'görmüş'* ve daha resmi haberler gelmeden, dini tören yapılması için emir vermişti.

İkiyüz yıl öncesine ait bir gezici durugörü olayını da, Kardinal Villecourt'un 1864 yılında yazdığı, *La Vie de St. Alphonso de Liguori* adlı kitaptan öğreniyoruz. Aziz Alphonso de Liguori, 1774 yılında ağır bir oruçtan sonra çekildiği inziva hücresinden, Roma'da ölmekte olan Papa XV. Clement'in yattığı yeri *'gördüğünü'* açıklamıştı. Liguori'nin kaldığı Arezzo'dan Roma'ya ancak bir haftada gidiliyordu. Buna rağmen, anlattığı ölüm döşeği manzarası daha sonra Roma'dan gelenler tarafından onaylanmıştı.

Geçen yüzyılda ise çok daha ilginç bir gezici durugörü olayı ile karşılaşıyoruz. Bilindiği gibi 1846 Eylülü'nde, Güneş Sistemi'nin sekizinci gezegeni Neptün, astronom U. Leverrier ve matematikçi J. C. Adams tarafından keş-

fedilmişti. Ancak bu tarihten altı ay önce, Amerikalı durugörü medyumu Andrew Jackson Davis, sekizinci bir gezegenin varlığından söz ederek ayrıntılı tanımını yapmıştı, hattâ yoğunluğunu da yaklaşık olarak doğru vermişti.

Değişik şuur halleri [ASC: Altered States of Consciousness (5)] ve özellikle hipnotik trans altında ortaya çıkan durugörü yeteneği ile ilgili olarak birçok deneyler yürütülmüştür (Bkz: Bölüm 6/b). Dr. Charpignon, 1848 yılında yazdığı *'Physiologie, Médicine et Métapsychique du Magnétisme'* (Manyetizma'nın, Fizyolojisi, Tıbbı ve Metapsişiği) adlı kitabında, Orleans'daki hastalarından biri olan Bn. Céline'in ipnoz altında, Meung kasabasına *'zihni yolculuklar'* yaptığını ve doğru olduğu kanıtlanan bilgiler verdiğini anlatmaktadır. İngiltere'deki SPR derneğinde, faaliyetinin ilk birkaç yılı süresince bu türden birçok vaka incelenmiştir.

SPR'nin kurucularından ve ilk başkanlarından olan fizik profesörü Sir William Barrett(6) bu konuda ciddi deneyler yürütmüştür. Hatta, parapsikoloji tarihinde bir dönüm noktası sayılan ve 1876 yılında İngiliz Cemiyeti'ne sunduğu bir tezinde, hipnotik trans altında ıstırap, tat ve koku hislerini telepatik olarak nasıl ilettiğini anlatıyordu. Süjesi, ayrıca, gezici durugörü olayını da deneyimlemiş ve zihnini uzaktaki manzaralara göndererek oralarda olup bitenleri tarif etmiştir. Tanınmış Fransız psikoloğu Pierre Janet de(7) benzeri araştırmalar yürütmüş, ancak akademik protestolar karşısında bunları kısa kesmek zorunda kalmıştır. Bir keresinde, Lèonie adındaki bir bayanı hipnotize etmiş ve kendisine Paris'teki Profesör Richet'yi(8) *'ziyaret etmesini'* söylemişti. Bu talimata uyan Bn. Lèonie birden, *«Yangın var!»* diye bağırınca Janet kendisini sakinleştirmek zorunda kalmıştı. Tekrar trans haline giren Bn. Lèonie bir kez daha,

«Yangın!» diye çığlık atıp uyanmış ve sonradan anlaşılmıştı ki, o anda Profesör Richet'nin laboratuvarında gerçekten de yangın çıkmıştı.

b - Andrija Puharich ve Durugörü İncelemeleri

Daha yakın zamanlarda ise, 1952 yılında ünlü medyum. Bn. Eileen Garrett (1893 - 1970, Bkz: Resim-2) ile birlikte yürüttüğü deneyler sırasında, Bn. Garrett'in, New York, Washington, Londra ve Güney Fransa'daki arkadaşlarını *'izlediğine'* dair gayet net izlenimler aldığından bahseden Andrija Puharich'e rastlamaktayız. Puharich bir doktor olarak, bu deneyimi sırasında Bn. Garrett'de meydana gelen fizyolojik değişiklikleri tespit etmiştir(9) :

«... Parasempatik sinir sisteminin yoğun bir şekilde aktifleşmesi önemliydi. Tansiyonunu ölçtüm ve normalden yirmibeş kadar daha düşük buldum. Normal olarak doksan civarında atan nabzı, altmışbeşe düşmüştü. Derisi kızarmış ve gözbebekleri iğne ucu kadar ufalmıştı; gözleri parıldıyordu. Bunlar, parasempatik aktifleşmenin genel belirtileriydi.

«Bn. Garrett'in deneyimi ile ilgili olarak iki husus dikkatimi çekmişti. Birincisi, parasempatik aktifleşme ya da kolinerji halinin, durugörüye yönelik hassasiyetin artması ile ilişkili olmasıydı. Kolinerji halinde, sinir sistemine salınan asetilkolin miktarında bir artış olur. İlgilendiğim ikinci husus, gezici durugörü olarak tarif ettiği hal altında zihninin edindiği merkezkaç uzantısı idi. Sanki, zihni, kendisi için derin bir kişisel anlamı olan kişilere yönelik, toplayıcı bir girdap haline geliyordu.»

Andrija Puharich'i, daha ziyade, son yıllarda Uri Geller'le yaptığı çalışmalar ve *Kozmik Görev Gemisi Spektra* ile *Hoova Planeti Yüksek Rehberleri*'nin kendisiyle kurdukları irtibat ile ilgili olarak tanıyoruz(10). An-

cak, Puharich, daha 1947 yılında parapsikoloji konusuyla ilgilenmeye başlamış ve duyu-dışı algılama ile ilgili araştırmalar yapmak üzere Maine'de bir laboratuvar kurmuştu. Laboratuvarında Bn. Eileen Garrett gibi psişik yeteneği olan kişiler üzerinde deneyler yürütülen Puharich'in süjeleri arasında, Hollandalı bir heykeltraş olan Harry Stone da bulunuyordu.

Puharich, Stone'un normal olarak tezahür eden yeteneklerinin dışında bir keresinde de kendisine halüsinojenik bir bitki olan *'Amanita muscaria'* mantarından verdiğinde, değişik bir şuur haline (ASC) giren Stone'da gezici durugörü yeteneğinin ortaya çıktığına tanık olmuştu. Puharich'in *'Kutsal Mantar'* (The *Sacred Mushroom,* New York, Doubleday & Company, Inc., 1974) adlı kitabında anlattığına göre, laboratuvardaki çalışmalar sırasında transa giren ve trans halindeyken, binlerce yıl önce ölmüş olan bir Mısırlı prensin, Ra Ho Tep'in kişiliğine bürünen, [bu uygulamaya *'Ekminezi'* adı verilmektedir (11)] Stone, kutsal mantarlardan almak istemişti. Harry'ye bu mantarlardan vermenin yaratacağı muhtemel etkilerden çekinen Puharich, sonunda bunu denemeye karar verdi. Harry'nin sanki bir ayindeymiş gibi davranarak kutsal mantarı diline ve başının tepesine sürdüğünü belirten Puharich, 1955 yılında gerçekleştirdiği bu deney ve sonuçları hakkında şunları söylemektedir :

«... *Özet olarak, Harry Stone'a Amanita muscaria mantarlarından bir miktar vermiştim. Amanita muscaria'yı ağızdan almasının davranışlarının tümü üzerindeki etkisi, alkolün yarattığı sarhoşluğa benziyordu. Bn. Garrett'in gezici durugörü deneyimine benzer bir hali tarif etmeye başlamıştı. Yani, duvarların ötesini ve uzaktaki manzaraları ve yerleri zihninde görebiliyor gibiydi. Amanita muscaria, muskarın adındaki uyuşturucunun mev-*

cudiyetinden dolayı, kişide kolinerji hali yaratır. Harry üzerinde hemen bir durugörü deneyi uyguladım. Bu deney sırasında, üzerlerinde değişik resimler bulunan on adet tahta küpü, resimlerin aynısını taşıyan diğer bir dizi küple eşleştirmesi gerekiyordu. Bu testi, sarhoşluk hali içerisinde olmasına rağmen, üç saniyede tamamlamıştı. Tutturduğu puan tamdı; on denemede on doğru yanıt vermişti. Bu puanın tutturulma ihtimali o kadar azdı ki, böyle bir sonucun tesadüfen elde edilebilmesi için bu testi tam bir milyon kez uygulaması gerekecekti.

«Bu vaka beni tekrar, Bn. Garrett ile ilgili daha önceki gözlemimi düşünmeye sevketti. Kolinerjik bir uyuşturucu vermek suretiyle kendisinde suni olarak bir kolinerji hali yaratmamızın sonucunda Stone, hem parasempatik bir aktifleşmenin olağan belirtilerini hem de laboratuvarda uygulanan durugörü deneyi ile onaylanan bir gezici durugörü hissini deneyimlemişti.»

c - Andrija Puharich'in Durugörü ve Şakra Karşılaştırması

Andrija Puharich ile ünlü süjelerinin gerçekleştirdikleri bu deneylerin son derece ilginç bir yanı da, süjelerin bedenlerinin 'enerji merkezleri' ya da 'sakraları' ile ilgili olan gözlemlerdir (Bkz: Bölüm 6/c). Acaba, şakraların uyarılması ile durugörü yeteneğinin tezahürü arasındaki bağıntıya açıklık kazandırması açısından Puharich'in bu gözlemleri ne dereceye kadar yararlı olabilir? Her iki deneyde de belirli bir merkezin uyarılması sözkonusu olmakta, ancak merkezlerin farklı olduğu görülmektedir. Üstelik, bu merkezler, spiritolojik durugörü medyumluğunun faaliyet merkezi olarak kabul edilen (ajna) *'üçüncü göz'*ün de dışındaki beden bölgelerini kapsamaktadır.

Bn. Garrett ile ilgili deneyde, gezici durugörü hali

ortaya çıkmazdan önce *'solar plexus'* ('manipura') merkezinin uyarıldığını görüyoruz:

«Bay Wedlock, Bn. Garrett'in rehber varlığı Abdul Latif ile görüşmesi sırasında konuyu, telepatinin arttırılmasında vokal seslerin kullanımına getirmişti. Abdul Latif, bazı sesli harflere değindi, bu seslerin çıkarılış şeklini gösterdi ve yaratacakları etkiyi tarif etti. Bn. Garrett, rehberine aracı olarak, insanın başını ağrıtacak şiddette bir 'İ' sesi çıkardı. Abdul Latif, bu sesli harfin, bu şekilde telaffuz edilmek suretiyle 'solar plexus' *merkezini faal hale getireceğini belirtmişti. Yürüttüğümüz telepati deneyi, otuz dakika kadar devam etti...*

«Deneyden sonra Bn. Garrett odasına çekildi. Yaklaşık bir saat sonra odadan çıkan Bn. Garrett'in söylediğine göre, trans halinden çıkar çıkmaz karnına şiddetli kramplar girmişti. Karın ağrısı geçtikten sonra olağandışı bir şekilde canlandığını ve gevşediğini hissetmiş, alışılmışın dışında bir zihnî faaliyet ve kendi deyimiyle, 'gezici durugörü' *hali deneyimlemişti.»*

Harry Stone'un kutsal mantarı başının tepesine sürmesini de bedeninin o bölgesine rastlayan enerji merkezinin sembolik bir şekilde uyarılması olarak değerlendirebiliriz. Çeşitli isimlerle (*'taç merkezi', 'bin yapraklı lotüs', 'bilgelik gözü'*, ya da *'sahasrara'*) anılan bu kutsal noktadan, ölmekte olan kişinin, ruhunun çıktığına inanılır. *'Taç merkezi'*nin kendisine özgü bir psişik işlevi olmadığı, fakat gelişmesi sonucunda kişinin aurasına en yüksek seviyeden spiritüel güçlerin girmesini sağladığı belirtilir. Bu da muhakkak ki, fiziki ya da psişik tüm deneyimleri etkiler.

4. BÖLÜM

Ingo Swann ve Uzaktan Görme Deneyimleri

Ingo'nun, yalıtılmış malzemeyi görme yeteneğinin araştırma konusu olacak derecede istikrarlı olup olmadığını görmek üzere, bir dizi deney yürüttüm (H. Puthoff). Bunlar oldukça basit deneylerdi: Araştırmacılardan biri, kapatıldığında kilitlenen, kalın cidarlı, tahtadan bir kasanın içine bir obje yerleştiriyor ve odadan ayrılıyordu. Daha sonra, ikinci bir deneyci ile birlikte içeri giren Ingo, kasada olduğunu sandığı objeyi tarif ediyordu. Bu yaklaşım o kadar iyi sonuçlar verdi ki, araştırılmaya değer bir şeyin bulunup bulunmadığına karar versinler ve laboratuvarı ziyaret edip deneyleri kendileri yürütsünler diye, parasal desteği sağlaması muhtemel olan kişileri davet ettim.

Örneğin, bu ziyaretlerin birisinde Ingo'nun çok iyi sonuçlar aldığını hatırlıyorum. İki ziyaretçi, Ingo'yu, yukarıda açıklanan türden on kadar deneyden geçirdiler. Ingo'nun tarifleri o gün fevkalâde iyiydi — yönelim (motivation) yüksekti. Özellikle, deneylerin birinde Ingo, *«Ufak, kahverengi ve girintili çıkıntılı, bir yaprağa benzeyen ya da andıran bir şey görüyorum. Ancak, sanki canlı gibi, sanki hareket ediyor gibi!»* dediği zaman şaşırmıştım. Ziyaretçilerden birinin seçtiği bu hedefin (target), önceden yakaladığı ufak, canlı bir güve olduğu meydana çıktı; gerçekten de bir yaprağa benziyordu.

En sonunda, aynı türden birçok gözlemden sonra, uzun bir süre boyunca bizimle birlikte çalışması için Swann'ı davet ettim. Swann da New York'daki bazı işlerini tamamlar tamamlamaz, sekiz aylık yoğun bir çalışma için SRI'ya (Stanford Research Institute) dönmeye razı oldu.

Swann'ın dönüşüne kadar birkaç ay geçmiş, o arada SRI'da önemli şeyler olmuştu: Russell Targ, SRI personeline katıldı, ilaveten para sağlamak için öneriler yazıldı ve Uri Geller'in yetenekleri üzerinde yürütülen araştırmaların[12] altı haftalık ilk etabı tamamlandı.

Swann gelir gelmez, çeşitli parapsikoloji alanlarıyla ilgili olan geniş kapsamlı bir dizi deneye giriştik. Geriye baktığımda görüyorum ki, ilk deneylerimiz, parapsikoloji araştırmalarında yıllardır yapılagelen deneylerden pek farklı değildi. Aradaki tek fark, SRI'nın bize sağladığı yüksek-teknoloji ortamının deneylere kazandırdığı modern görünümdü. Ingo, uzaktaki bir yerde rasgele seçilen yeşil ve beyaz kartları teşhis etmek yerine, kırmızı bir *'helyum-neon laser'* aygıtının mı, yoksa yeşil bir *'argon laser'* aygıtının mı faaliyete geçirildiğini saptamak zorundaydı; hangi zarfta bir erkek resminin ve hangi zarfta bir kadın resminin bulunduğunu tahmin etmek yerine, hangi metal kutunun bir *'promethium-147 radyoaktif beta kaynağı'*nı ve hangisinin bir *'yakut laser çubuğu'*nu ihtiva ettiğini tesbit etmek zorundaydı.

Elimizdeki istatistikî doneler yığılmaya ve bu olguyla ilgili hipotezler ortaya çıkmaya başladığında, nasıl bilebilirdik ki, bütün bu çalışmalar yakında önemini yitirip yerini çok daha önemli ve ilginç bir dizi araştırmaya bırakacaktı...

Bir sabah oturmuş bir yandan kahvelerimizi yudumluyor, bir yandan da deneyleri uygularken izlediğimiz yolları tartışıyorduk ki, Ingo'dan şöyle bir öneri geldi:

«Ben bu parapsikoloji deneylerinden bıktım — öylesine sıkıcı oluyorlar ki. Neden heyecan verici bir şey yapmıyoruz? ASPR'de [American Society for Psychical Research (13)] *görüş noktamı uzaktaki bir yere taşıyarak orada olanları tarif ettiğim bazı deneyler yapmıştım. Bunu yapmak oldukça eğlenceliydi ve ilgili etüdler de istatistikî olarak anlamlı sonuçlar vermişti. Bana sadece, enlem ve boylam gibi bazı koordinatlar verdiğiniz takdirde, sanırım dünyanın herhangi bir yerine bakabilirim. Bu olgu çevresinde bir deney tasarımlasak nasıl olur?»*

Ortaya can sıkıcı bir sessizlik çökmüştü. Deney uygulamalarımızda, önceden kestirilemeyen ve gürültülü ESP kanalımız yoluyla bir laboratuvardan ötekine biraz enformasyon aktarmaya çabalarken, şimdi bir de Ingo çok daha zor gibi gelen bir deney öneriyordu. Ayrıca, enlem ve boylamın, tamamıyla ihtiyarî olan, insan yapısı bir olgu olması işimizi daha da zorlaştıracaktı. Ne söyleyeceğimizi bilmeden, bu konuyu düşüneceğimizi belirttik. Fakat, düşünmedik.

Birkaç gün sonra Ingo bu konuyu tekrar açtı: *«Bu ESP deneyleri benim yeteneklerimi yeterince değerlendirmiyor. İçerideki odada bulunan bir objeden çok daha ilginç olan bir şeylere bakmak istiyorum.»* Bu tür deneylere girmekteki kuşkumuzu hissederek, *«Bakın...»* dedi. *«Bir değişiklik olarak bu deneylerden sadece birkaç tane yapalım. En fazlasından yarım saatimizi alır, sonra da her zamanki deney uygulamalarımıza döneriz.»* Bu kadar makul bir ricaya karşı çıkılamayacağı için, Russell ile birlikte, enlem ve boylamlardan oluşan on adet koordinatı ihtiva eden bir liste hazırlamaya ve Ingo'nun bu koordinatlar üzerinde olduğunu sandığı yeri kısaca tarif etmesine razı olduk.

Bu deneyler bize bilimsel deney uygulamalarımızın

arasındaki bir oyun gibi geldiği için, yandaki bir laboratuvarda bulunan bir haritaya bakarak, yeryüzüne geniş aralıklarla dağılmış olan on yer seçtik ve Ingo'nun bizi beklediği laboratuvara döndük. Her bir hedef mevkiini sadece enlem ve boylam olarak elimizdeki listeden okuduk; algıladığını derhal belirtmesi gerekiyordu. Her bir yanıtın alınışından sonra sıhhatlilik kontrolü yapılıyor ve ondan sonra da bir sonraki koordinatlar veriliyordu. On çift koordinatın hepsinin tamamlanması yaklaşık yirmi dakikalık bir süre almıştı. Karşılıklı konuşmalar şu şekilde oluyordu:

— Yetmişbeş derece Kuzey, kırkbeş derece Batı?

— *Buz.*

— Onbeş derece Kuzey, yüzyirmi derece Doğu?

— *Kara, cangıllar, dağlar, yarımada dağları.*

— Otuzsekiz derece Kuzey, yirmidokuz derece Batı?

— *Hemen yakınımda okyanus var. Uzakta İspanya'yı görüyorum.*

Sonuçlar hiç de fena değildi. Ancak, Ingo'nun dünyanın yeryüzü şekillerini ve enlem boylam olarak yaklaşık mevkiilerini çok iyi biliyor olması ihtimalini de ihmal edemezdik. Biz, deneyciler olarak yanıtları bildiğimiz için, elimizde olmadan bu yanıtları süjeye suflé[14] ediyor da olabilirdik.

Daha başka bir gün, gene on çift koordinatı ihtiva eden bir dizi deney daha yürüttük. Bu kez, aldatılma ihtimaline karşılık bir önlem olarak, okyanusların ortalarında bulunan ufak kara parçalarını ve büyük kara kütlelerinin ortalarında yer alan ufak gölleri belirleyen koordinatları seçtim. Koordinatları birbiri arkasına sıralarken, Ingo'nun tuzağıma düşmeyeceği açıkça belli olmuştu. Çünkü, adalardan ve ufak göllerden bahsederek deneyi süratle tamamlayan Ingo'nun yaptığı tarifler yüksek bir isabet oranı gösteriyordu. Fakat, bu durumda,

Russell'ın ya da benim, elimizde olmadan yanıtları kendisine sufle ediyor olmamız ihtimali hâlâ daha geçerliliğini koruyordu.

Bu deneyleri üçüncü kez tekrarladığımızda artık bu ihtimale karşı da önlem almıştık. SRI'da çalışan ve böyle bir deneyin başarılı olma ihtimalini kuşkuyla karşılayan bir bilim adamıyla, on çift koordinatı ihtiva eden bir liste getirmesi ve bunların nerelere tekabül ettiklerini açıklamaması için anlaşmıştık. Ingo kendinden gayet emin bir şekilde listeyi başından sonuna kadar tararken, ben de deney bitsin de hedef listesi ile Ingo'nun yanıtlarını karşılaştırayım diye sabırsızlıkla bekliyordum.

İngo Swann

Hedef	Yanıt	Değerlendirme (*)
45°K, 150° B (Okyanus)	Okyanus, çok güzel mavi - yeşil dalgalar, güneş parıldıyor, kuzeye doğru bir gemi	Tİ
2° G, 34°D (Victoria Gölü'nün Doğu Kıyısı, Afrika)	Su üzerinden hızla geçip karaya konma hissi. Batıda bir göl, yüksek kot.	Tİ
55°K, 150°D (Okhotsk Denizi)	Fazla ağaç yok, kar birikintileri, bataklık?	İ
64°K, 19°B (Mt. Hekla yanardağının 35 km. DKD'su, İzlanda)	Güneybatıda bir yanardağ. Sanırım Okyanus üzerindeyim.	Tİ
55°K, 130°D (Sovyetler Birliği)	Orada rüzgâr esiyor, gece, telefon telleri. Kara ovaların kapladığı düz bir arazi; soğuk.	N
60°K, 90°B (Hudson Körfezi, Amerika)	Açık deniz, kuzeyde çam ormanları	Tİ
60°K, 91°D (Sovyetler Birliği)	Kent, yerde kar, kuzeydoğuda kent, güneyde fabrika	N
30°G, 0° (Okyanus)	Okyanus, Atlantik, derin mavi deniz.	Tİ
42°K, 105°D (Gobi)	Dağlar.	Tİ
28°G, 137°D (Eyre Gölü, Avustralya)	Adalar, doğuda, batıda kara kütlesi. Açık bir deniz, gece.	Tİ

Tablo : 1
Yerküre Hedefleri Talimi - 10. Dizi

(*) **Tİ** - Tam İsabet: Hedefin civarındaki alanın iyi bir şekilde tarif edilmesi

N Nötr: Hedefle yanıtın uyuşma ihtimalinin bulunması

İ - İsabetsiz: Açık bir uyuşmazlık.

Yapılan tarifler, belki de bazı noktalarda müphem, bazı noktalarda çift anlamlı olmalarına rağmen, bir kez daha, elimizde bir paranormal *«uzaktan görme»* («remote viewing») ya da paranormal hafıza vakası bulunup bulunmadığını düşünmeye sevkedecek kadar sıhhatliydiler.

Tabiî, şunu da biliyorduk ki, bir insanın önceden algıladığı karmaşık resimleri hafızasında net bir şekilde canlandırmasını mümkün kılan ve adına *'aydetik hafıza'* ('eidetic memory') denilen bir fenomen mevcuttur. B. Julesz, *«Siklopean Algılama Temelleri»* (Foundations of Cyclopean Perception, Chicago, University of Chicago Press, 1971) adlı kitabında, bir süjeye birbirini izleyen günlerde, rasgele serpiştirilmiş gibi görünen, fakat üstüste konulduklarında teşhis edilebilir bir resim oluşturan nokta desenlerinin gösterilmesinden bahsetmektedir. Kendisine ikinci desen gösterilip de birincisini hatırlaması istendiğinde, süje resmi teşhis etmiştir. Bu, beşeri standartlara göre paranormal bir olgu olmasına rağmen yine de laboratuvarda gözlemlenebilmiştir.

Her halükârda, Ingo'da gözlemlediğimiz fenomen, bu deneyleri bize on kez tekrarlattıracak kadar ilginçti. Deneyler sonucunda elimizde toplam yüz adet tarif birikmişti — her bir tarif bir çift koordinata tekabül ediyordu. Sonuncu deney dizisinin (10. dizi) ayrıntıları tablo: 1'de verilmiştir. 10. Dizideki ikinci çift koordinat (2°G, 34°D), bazen şaşılacak derecede bir isabetin kaydedildiğine dair güzel bir örnektir. Bu koordinatları, Afrika'daki Victoria Gölü'nün ortasına tekabül edecek şekilde bir dünya haritasından seçmiştim. Ancak koordinatları kendisine verdiğimizde Swann, bunların büyük bir gölün sağında kalan bir kara parçasının görüntüsünü canlandırdıkları üzerinde ısrar ediyordu. Daha sonra, bu bölgenin ayrıntılı bir haritasını incelediğimizde gördük ki, Swann'

ın algıladığı görüntü doğruydu. Aynı şekilde, günün dördüncü hedefi, İzlanda'daki Mt. Hekla yanardağının 35 km. DKD'suna düşen bir noktaydı. Swann'ın anında verdiği yanıt, «*Güney-batıda bir yanardağ görüyorum,*» şeklindeydi.

Artık bu noktada elimizde, gerçekten de alışılmamış olan ve oldukça kendine özgü bir yeteneği gözlemlediğimize ilişkin ikinci dereceden kanıtlar vardı. Bir şeyler oluyordu, fakat nelerin olup bittiği belli değildi.

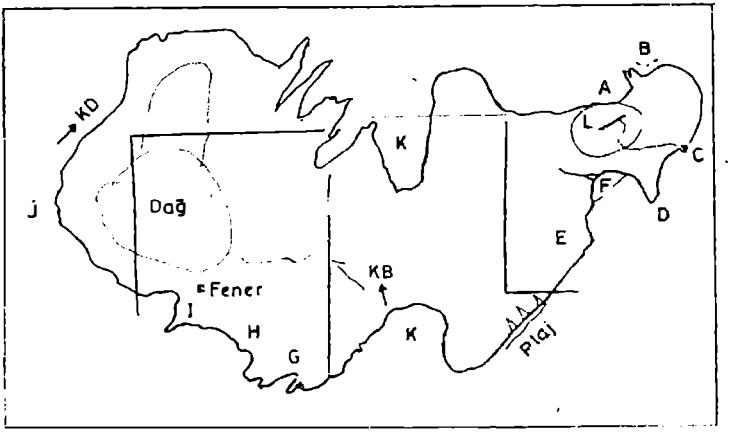
Bu yöndeki araştırmalarımızı sürdürmeye karar vererek, yerkürenin çeşitli yerlerine dağılmış olan bir dizi hedefin SRI personeli ile öteki laboratuvarlardan konuya karşı ilgi duyan bilim adamlarınca sağlandığı, bir pilot çalışma düzenledik. Yanıtların şuuraltından sufle edilmeleri ihtimaline karşı önlemler alınmıştı; deneyciler olarak, deneyin sonuna kadar hedefin yerini öğrenmiyorduk. Aydetik hafıza ihtimali de binaların mevkii ve yapı ayrıntıları, kule ya da köprü türünden yapıların biçimleri gibi, haritalarda verilenin ötesinde ayrıntılı bilgi istemekle ortadan kaldırılmış oluyordu. İşte, «*Scanate Projesi*» bu şekilde doğdu (Scanate: 'koordinatlarla taramak' anlamında konulmuş bir isimdir).

Scanate projesini uygularken, çalışmalarımızın geçerliliğini denemek isteyen bir bilim adamı telefon ederek, 49°20′ G ve 70°14′ D koordinatlarını verdi. Haritaya bakılmayacaktı ve Swann'ın derhal yanıtlaması gerekiyordu:

«*İlk önce, buranın bir ada, belki de bir bulut tabakasının üzerinde kalan bir dağ olduğu yanıtını vereceğim. Arazi kayalık gibi. Orada, bir tür ufak bitkiler büyüyor olmalı. Batıda bulut kümesi. Çok soğuk. Daha ziyade geometrik bir biçimde yerleştirilmiş bazı binalar görüyorum. Bunlardan biri kavuniçi renkte. Bir radar antenine, yuvarlak bir diske benzeyen bir şey var.* [Bu

noktada bir harita çiziyor.] *Silindir biçiminde iki beyaz tank, oldukça büyük. Kuzey - batıda ufak bir havaalanı. Rüzgâr esiyor. Bina önünde iki ya da üç kamyon olmalı. Arkada, bu bir müştemilât mı? Orada pek bir şey yok.»*

Swann, ayrıca, bir yandan bu adanın kıyı şeridini tarif ederken, öte yandan da 21.5×27.5 cm'lik kâğıt parçaları üzerine tarif ettiği bölümleri çiziyordu (Bkz. Şekil : 1):

Şekil — 1

«Orada, tamamıyla karanlık değil, kavuniçimsi bir ışık gibi. Batıya baktığımda, tepeler; kuzeyde, düzlükler ve sanırım, havaalanı ve okyanus uzakta doğuda, güneyde bir şey göremiyorum. Kıyı şeridine giderek çepeçevre izliyorum. Burası A noktası [harita çizmeye başlıyor]. *B noktası, okyanustan kayalıklar çıkıyor, üzerlerinde, kırılan dalgalar var. C noktası, iskele ve kayıklarla birlikte ufak bir bina grubu. D noktası, karanın denize doğru yaptığı bir uzantı. F noktası kum havzasıdır, içinden akan nehir, birçok kuş. E noktası, ufak ağaçlardan oluşan fundalık. Çok eğlenceli bu* [güler]; *bunu ilk kez yapıyorum...* [E'yi izleyerek] *hemen he-*

men düz bir kıyı şeridi, kayalıklar, plaj üzerinden geçiyor, sonra geriye dönüyor. Kuzey - batıda yükselen bir dağ görüyorum. Üzerinde kar. G Alanı girintili çıkıntılı. H noktası yüksek bir uçurum; I noktası dağlık bir burun. J noktasında, kıyıda kırılan büyük dalgalar var; K bir koy; L ayrıntılı olarak çizdiğim alandır [bu alanı daire içine alır, önceki haritaya göre yönlendirebilmek için havaalanı ile binaları çizer]. *Bugünlük bu kadar yeter. Belki de bir fener var. G noktası çevresinde dolaşacak cesareti bulamadım.»*

Sözkonusu koordinatlar, Hint Okyanusu'nun güneyinde yer alan ve Fransızlar'a ait olan Güney ve Antarktik ülkelerinin bir parçası olarak yönetilen Kerguelen adasına aitti. Kerguelen, günümüzde, atmosferin yukarı tabakalarında meteorolojik çalışmalar yürütmek için kullanılan Fransız - Sovyet ortak tesislerini barındırmaktadır.

Bilimsel açıdan bakınca, bu sonucun oluşmasında etkili olabileceği akla uygun gelen her bir hipotezi değerlendirmek zorundaydık. Bu durumda, Kerguelen, bir zamanlar bir dergi yazısına, bir TV programına ya da süjenin eline geçmiş bulunabilecek daha başka bir enformasyon kaynağına konu olmuş olabilirdi.

Ancak, aşağıdaki türden deneylere karşı böyle bir eleştiri de yöneltilemezdi. Örneğin, birçok kereler tekrarladığımız bu çeşit deneylerin birinde, SRI dışındaki bir bilim adamı, gene sadece koordinatlarla belirlenen ve Amerika'nın Doğu Kıyısı'ndaki bir yerde bulunan bir hedef alanı vermişti. Bu deneyin kayıtları şu şekildedir:

Tarih : 29 Mayıs 1973
Zaman : 16.34
Yer : Stanford Research Institute, Menlo Park, California
Süje : Ingo Swann
Proje : SCANATE

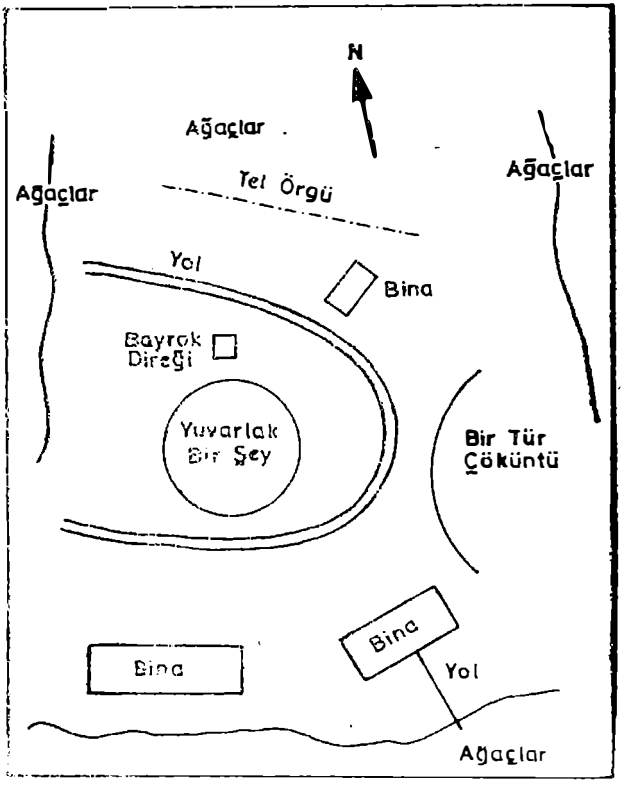
PROTOKOL : Dr. H. E. Puthoff tarafından süje Ingo Swann'a, deneyi başlatmak üzere koordinatlar verilmiştir. Hiçbir haritaya bakılmamış ve süjeden derhal yanıt vermesi istenmiştir. Deney video banta kaydedilmiştir.

Ingo Swann gözlerini kapar ve gördüklerini tarif etmeye başlar:

«Burada bir tür tümsekler ya da inişli çıkışlı tepeler var gibi. Kuzeyde bir kent var; diğerlerine nazaran daha yüksek binalar ve biraz duman görebiliyorum. Burası tuhaf bir yer gibi, insanın bir askerî üs çevresinde rastlayacağı türden çimenliklere benziyor. Fakat, ya etrafta eski barakaların bulunduğu, ya da belki burasının üstü örtülü bir sarnıç olabileceği izlenimini ediniyorum. Bir bayrak direği, batıda bazı karayolları, muhtemelen doğu yönünde ve uzakta bir nehir, güneyde gene kent olmalı.»

Daha yakından görmek için tam hedefe odaklanıyor gibidir. Seri bir şekilde, bazı yollar ve ağaçlarla birlikte birtakım binaların mevkiini gösteren ayrıntılı bir plan çizer. (Bkz. Şekil : 2) ve devam eder:

«Doğuda uçurumlar, kuzeyde tel örgü. Dairevi bir bina, belki de bir kule var; güneyde binalar. Burası eski bir Nike füze üssü ya da onun gibi bir yer mi? [Önümüze ayrıntılı bir plan koyar] *'Feedback' ve belki de neyin istendiğine dair yol gösterici bir işaret ol-*

Şekil — 2

maksızın bundan öteye pek gidemem. Bu bölgede bir acayiplik var ama, bulanık yeteneğimin etkenlik alanı içerisinde neyi arayacağımı bilmediğim için, neyin orada olduğuna ve neyin olmadığına karar vermek son derece zor. Sanki işe hayal gücü karışmaktadır. Örneğin, yerin altında bir şeylerin bulunduğu izlenimini ediniyorum, fakat emin değilim.»

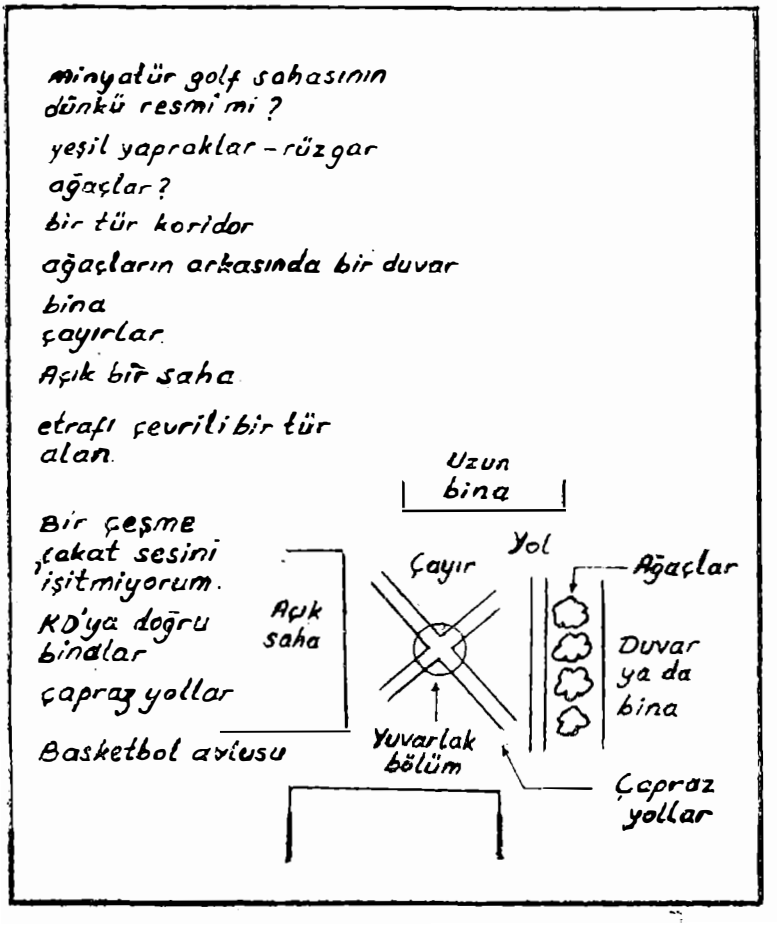
Fakat, bizim için bir dönüm noktası olacak o önemli deneyde hayal gücü hiçbir rol oynamamıştır. Çünkü, birkaç hafta sonra, bize o koordinatları veren bilim adamıyla yaptığımız telefon konuşmasından öğrendik ki, Swann'ın tarifinin her bir ayrıntısının doğru olmasının yanısıra, planındaki nisbî mesafeler de ölçeğe uygundu!

Fantastik bir tesadüf mü? Hiç de değil. Swann'a koordinatları vermiş ve yanıtını almıştık. Yanıtı, soruyu yönelten kişiye aktarmış ve her bir ayrıntı, her bir nokta için bu kişinin onayını almıştık. Sonuç fevkaladeydi. Bizim için, bu tip deney tam ve eksiksizdi: Soruyu yönelten kişi ile süje arasında danışıklı döğüş olması ihtimali sözkonusu değildi ve hedef alanı hem ufaktı, hem de girişin kontrollü olması gibi bir özelliğe sahipti.

Bu fenomenin kolayca tekrarlanabilir bir protokolü izlemek suretiyle ortaya konulabilir bir hale gelmesinden önce birtakım etaplardan geçilmesi gerektiği aşikârdı. Her halükârda, Swann'ın binaların, yolların, köprülerin ve benzeri yapıların ayrıntılarını doğru bir şekilde tarif edebilme yeteneği, bir süjenin rasgele seçilmiş olan ve uzakta bulunan coğrafi bölgelerin mevkiini zihnî yollardan tespit edebileceği ve tarif edebileceği ihtimalini kabul etmemizi zorunlu kıldı.

Programımızın daha başlarında beklenmedik derecede böylesine yüksek nitelikte tanımların gözlemlenmesi, «uzaktan görme» olgusunun çifte-örtülü şartlar (yani, hedefin, süjenin yanısıra deneyciler tarafından da bilinmemesi) altında araştırılması amacıyla üç yıl sürecek, büyük çaptaki SRI çalışmaları için harekete geçirici unsur olmuştur. Son derece sıkı bir protokol izlenerek yürütülen ve en katı muhaliflerimiz tarafından dahi çürütülemeyen bu çalışmalar sırasında bazı süjelerle mükemmel sonuçlar elde edilmiştir. Bu sonuçlar, Amerika'nın önde gelen mühendislik dergilerinden *Proceedings of the IEEE*'de yayımlanmıştır: Puthoff, H. E. ve Targ, R. «A Perceptual Channel for Information Transfer over Kilometer Distances: Historical Perspective and Recent Research,» *Proceedings of the IEEE*, Vol. 64, No. 3 (March 1976), s. 329.

Bu çalışmalar sırasında Swann'ın süje olduğu bir deneyi, pratik yapmak suretiyle bu yeteneğin kullanımında, varılabilecek maharet seviyesine bir örnek olarak gösterebiliriz. Çifte - örtülü protokol altında seçilen hedef Palo Alto Halk Evi binasıydı. Swann, dikey kolonları ile «içerlek» pencereleri olan yüksek bir binayı tarif etti ve bir çeşme olduğunu, fakat sesini işitmediğini söyledi. (Hedef ekibinin Halk Evi'nde bulunduğu sırada gerçekten de çeşme akmıyordu.) Ayrıca, binanın önündeki döşenmiş alanın desenlerini çizmeye çalıştı ve eskiz üzerinde ağaçların adedini dört doğru olarak belirtti (Bkz. Şekil: 3). Deneyin yargıcı olan kişi, Ingo'nun

Şekil — 3

yanıtını hedefle eşlemekte hiç zorluk çekmedi ve bu sonuç, sekiz ayrı kişiyle yürütülen ve 2500'de 1 seviyesinde bir ihtimal oranı veren bir dizi *«uzaktan görme deneyi»* nin toplam puanına katkıda bulundu.

Swann'la birlikte periodik olarak çalıştığımız dört yıl süresince kendisi de, gelen sinyali —yani, doğru olan algılamaları— içsel parazitten ayırma sorunu üzerine eğildi. Swann'ın yanıtlarını iki ayrı liste halinde kaydetmemiz de gene kendi fikriydi. Bu listelerden biri, *«gördüğü,»* ancak hedefte yer aldığını sanmadığı objeleri, ikincisi ise, hedefte olduğuna kanaat getirdiği objeleri ihtiva ediyorlardı. Bizce, Swann, hafızayı ve hayal gücünü paranormal sinyallerden ayırma yeteneğinde büyük bir ilerleme kaydetmiştir. Son derece gerekli olan bu yetenek, *«uzaktan görme»* kanalının yararını geliştirmede bir anahtardır.

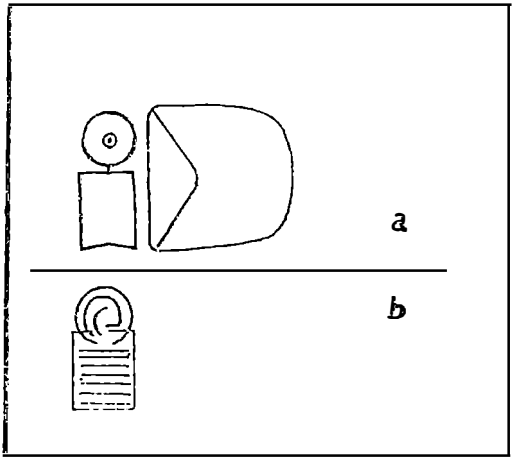
Bir başka örnek de Swann'ın bize karşı gösterdiği sabrı ve tahammülü ortaya koyması bakımından ilginçtir. SRI dışındaki, konuyla ilgilenen bir grup bilim adamı, Swann'a hiç haber vermeden New York'a gitmemizi ve kendisini otel odamıza davet etmemizi istemişlerdi. Bilim adamlarının seçtikleri hedef, çocuklara sayı saymasını ve saate bakmasını öğretmek üzere kullanılan türden, abaküs/saat bileşimi bir oyuncaktı.

Swann'ın gelmesini beklerken, odaya girdiğinde kendisine dinletmek üzere, deneyle ilgili açıklamayı teybe kaydettik. Bu durumda, hedefin ne olduğunu biliyorduk —diğer bütün çalışmalarımızda uyulan çifte-örtü kuralı burada çiğnenmiş oluyordu— dolayısıyla da son derece dikkatli olmamız gerekiyordu. Önce, Russell tarafından deney için bir önsöz kaydedildi ve sonra, bu başlangıç bölümü, sözlü ifade yoluyla herhangi bir ipucu verilmesi ihtimaline karşı dikkatle kontrol edildi:

«Harold ve ben senin için bir hediye aldık. Bu sabah New York'da dolaştık ve bir obje satın aldık. Bu, kişinin etkileştiği türden bir objedir ve Harold bunu normal amacına uygun olarak kullanacaktır. Bugün 26 Eylül 1974, Cuma. 'Uzaktan görme' *deneylerimizin hepsinde olduğu gibi, objenin ne olduğunu söylemeye çalışmaktan ziyade, objeyi, gördüğün şekliyle tarif etmeni rica edeceğiz.»*

Ingo otel odasına girdiğinde, Russell talimatı dinletirken ben de hedef olan objeyi ihtiva eden büyük, kilitli bir bavulu alarak yandaki odaya geçtim. Kapıyı kilitledim ve abaküs/saati bavuldan çıkardım (içeriden hiçbir sesin duyulmadığını daha önceden tespit etmiştik). Böylece, Swann'ın elindeki tek ipucu sözkonusu hedefin, beraberimde yandaki odaya götürdüğüm bavuldan daha büyük bir obje olamayacağı hususu idi.

Ingo, yanıt olarak yaklaşık bir dakika içinde bir eskiz çizdi (Bkz. Şekil: 4/a). Bu çizimde, esas objenin yanında görülen büyük obje, bavulun astarına tekabül etmektedir ve kanıt olarak kabul edilebilir ya da edilmeyebilir. Russell, gene sufle etme ihtimaline karşı kısa ve öz bir ifade kullanmak suretiyle daha fazla ayrıntı istedi. Bundan sonra Ingo yeni bir eskiz çizerek (Bkz. Şekil: 4/b) objeyi, *«küçük topları olan bir oyun*

Şekil — 4

kutusu» şeklinde tarif etti ve daha fazla devam etmek istemediğini belirtti. Beş dakika kadar süren bu deney teybe kaydedilmiş ve yanıtın sufle edilmesi ihtimalini önlemek için son derece dikkatli davranılmıştı.

Ingo da biz de bu sonuçtan oldukça memnun kalmıştık. Bu kez, abaküsün üzerindeki topların pozisyonunun *«uzaktan görme»* ile tespit edilip edilemeyeceğini anlamak için ufak bir deney yaptık. Fakat, bunun zor olduğu meydana çıktı. Daha sonradan öğrendik ki, aritmetik tarzında bir işleyişi gerektiren bu tür sayma işlemi beynin sol yarıküresinin uzmanlaşma özelliğine ihtiyaç duyarken, *«uzaktan görme»* de sağ yarıküreden kanalize edilen bir işlev olarak belirmektedir.

Hedef olan objenin *'yabancılık faktörü'*nün yüksek olmasını ve Ingo'nun açısından ihtimaller üzerinde hiçbir kısıtlama bulunmamasını göz önüne alarak, Ingo'nun çizimi ile hedef arasında gözlemlenen bağlantıyı bir başarı olarak niteledik ve ilerideki bir tarihte ufak ölçekteki hedeflerle daha başka deneyler yapmaya karar verdik.

Deneyler sırasında gösterdiği çaba, Ingo'nun profesyonel yaklaşımına, araştırmaya karşı duyduğu heves ve ilgiye özgü bir şeydi. Ancak, Ingo ile birlikte çalışan öteki araştırmacıların da gördükleri gibi, kendisinin parapsikoloji araştırmalarına olan katkısı, üstlendiği süje rolü ile sınırlanmış değildir. Sübjektif deneyimini çok rahat bir şekilde ifade edebilir ve *«uzaktan görme»* fenomeninin temelindeki yasaları inceleyen bir yardımcı araştırmacı rolünü kolaylıkla benimseyebilir.

Örneğin, insan yapısı koordinatların *«uzaktan görme»* deneylerinde neden geçerli olduklarını açıklayan analizinin —rasyonel zihni tam anlamıyla tatmin edecek bir analiz olmamasına rağmen— kendini insana kabul ettiren bir havası vardır. Swann, zihnî uzaydaki bir

işlem olan *«uzaktan görme»*nin fizik evrendeki bir mevkiin tanımlanmasına doğru yöneltildiğini ve bu yüzden de aynı mühendislikteki gibi, zihnî ve fizikî mekânların her ikisinin de bazı niteliklerini taşıyan bir *«empedans uygulanması»* köprüsüne ihtiyaç duyduğunu ileri sürer. Swann'a göre, enlem ve boylamları ihtiva eden koordinat sistemi, ihtiyarî ve insan yapısı zihnî bir olgu olması sebebiyle —fakat, her halükârda, fizik evrende bir anlama sahiptir— köprü ihtiyacını karşılamak için gerekli olan unsurun ta kendisidir. Şurası muhakkak ki, bu sav, yerküre çevresinde birkaç türünün kullanılagelmekte olduğu koordinat sistemlerinin diğerlerinin kullanımı açısından birtakım sorular akla getirmektedir. Fakat, bu soruların yanıtlanması için, *«uzaktan görme»* fenomeni ile ilgili deney uygulamalarının daha da sürdürülmesi gerekir.

Ingo Swann, *«uzaktan görme»* çalışmalarında ortaya çıkan sorunlar ile ilgili olarak bize uzunca bir rapor sunmuştur. Swann bu raporda, *«uzaktan görme»*nin zorluklarını, olağan duyusal kanallar aracılığıyla gerçekleştirilen sübliminal (düşük seviyeli) ya da takistoskopik (yüksek hızlı) görmede oluşan zorluklara benzetmektedir:

«SRI'da yürütülen uzaktaki hedefleri görme ile ilgili deney uygulamaları paranormal bir 'uzaktan görme' yeteneğinin mevçudiyetini onaylayan doneler sağlamıştır.

«'Uzaktan görme' imkânlarını açığa çıkarmak için birtakım hamleler yapmak gerekiyordu... Eğer bu hamleler böyle bir yeteneği açığa çıkarma eğilimini göstermişlerse, bunları izleyen niceliksel analiz de çözülmesi gereken bazı niteliksel sorunların mevcudiyetini ortaya koymuştur... Aşağıda tanımlanan çeşitli sebeplerden dolayı, belirlenen hedeflere süjelerin verdikleri yanıtlarda

hatalı donelerin ortaya çıkmasına, laboratuvarda, 'analitik kaplama' *adı verilmiştir...*

«Süjenin uzaktaki hedefleri görme çabalarından gelen birikmiş yanıtlar, hedefin çoğu kez gerçekten görüldüğünü, fakat bir şekilde hedefin, görünürde hedef ile ilgisi olmayan donelerin kendiliğinden tezahürünü teşvik ettiğini de ima etmektedirler. Bu, özellikle, süjenin hedefle ilgili olarak yaptığı resmin sadece hedefe uygulanabilen gözlemle gerçekleştirildiği, fakat ya sözlü ifadeyle, ya da zihinde canlandırılan görüntüler halinde yaptığı yorumun gerçeği yansıtmaktan uzak olduğu durumlarda apaçık ortadadır. Sözle ifade ya da görüntülerle tasvir, zihnî analizi öngördüğü için, bir tür otomatik analitik işlevleri incelemekte olduğumuzu ve teorik olarak, bunların sulandırılmış ya da hatalı yanıtların kaynağı olduğunu varsaymamız makûl olsa gerek...

«Bu, bir kimsenin daha önce hiç görmediği bir obje ile karşılaştığında ortaya çıkan duruma benzer. Zihnin analitik işlevleri kendiliğinden, bol miktarda doneler ihtiva eden hatıralar ortaya çıkarırlar ve bunlar da, sözkonusu objenin teşhisinde yardımcı olurlar... Bu durumda, süjenin hedefi, süjede mantıkî bir zihnî işlevi harekete geçirmeye yeterli olan belirli bir 'farkında olma seviyesi'*nde algıladığı hipotezini öne sürmek uygun gibi gelmektedir. Böylece, süjenin yanıtı, çoğu kez, hedefle ilgili tanımlayıcı unsurların yanısıra hedefi 'tanımaya' çabaladıkça, kuşkusuz zihninde sürdürdüğü mantıkî analitik kıyaslamanın sonucunda ortaya çıkan öteki ayrıntıları da ihtiva eder. Bu tür bir durum, bir kimseye aşina olmadığı bir objeyi bir an için gösterip sonra bunun ne olduğunu tespit etmesini istediğimiz takdirde ortaya çıkmasını bekleyeceğimiz durumun aynısıdır. Obje hakkında sürekli bir duyusal enformasyon girişinden yoksun kılınmış olan bir süje, muhtemelen*

'buna benziyor' *ya da* 'şunu andırıyor' *gibi bir dizi analitik beyanlardan medet umacaktır. Böylece, duyusal ve duyu-ötesi durumlar, ya duyusal ya da duyu-ötesi işlev sahaları dahilinde incelenebilecek olan bazı ortak yapılara sahiptirler.*» (15)

Ingo Swann'la birlikte yürüttüğümüz en ilginç ve heyecan verici bir deney türü de «*uzaktan görme*» yeteneğinin, uzayın keşfine yönelik uygulamalarıyla ilgilidir. Bu iddia aşırı gibi gelebilirse de «*uzaktan görme*» fenomeninin yerküre çevresinde geçerli olduğuna dair mükemmel istatistikî donelere sahip olduğumuza göre, bu fenomenin işleyişini, dünyanın ötesindeki bölgelere kadar uzatma ihtimalini de göz önüne almak gerekir.

Öte yandan, şunu da kabul etmeliyiz ki, Ingo Swann böyle bir çalışmayı önerdiği zaman, bir laboratuvar deneyi olarak ortaya çıkacak tarifleri, genellikle doğrulama ihtimali bulunmayacağı ve eldeki donelerle doğrulayabileceklerimiz de hiçbir şeyi kanıtlamayacağı için karşı çıkmıştık. Dünya üzerinde yürüttüğümüz deneylerdekinin aksine, hedefe bir yargıçlar kurulu göndermemiz şimdilik düşünülemezdi.

Ancak, teklifinde direten Ingo, Arkansas, Mountain View'dan gelen tanınmış hassas kişi Harold Sherman ile kendisinin, yapılacak keşiflerde süper teknolojinin önüne geçmek ümidiyle, Pioneer 10'un, yakında Jüpiter'in yakınından geçmesinden önce, Jüpiter'i uzaktan görmek üzere daha şimdiden anlaştıklarını belirtiyordu. Kendisiyle uzlaştık ve deneyi resmi bir proje olarak değil de kişisel bir çalışma olarak SRI'da kaydetmek üzere mutabık kaldık. Her bir adımımızı izleyen kişilerin çıkaracakları itiraz seslerini daha o zamandan işitir gibi oluyorduk ama yine de merak içerisindeydik. Laboratuvar deneylerimize dayanarak, en azından kısa menziller dahilinde, Ingo'nun yeteneğine güveniyorduk;

Sherman da uzaktan görme yeteneğini Kuzey Kutbu'ndaki kâşif Sir Hubert Wilkins üzerinde odakladığı deneyleri ile tanınıyordu. İkisinin birlikte yazdıkları bir kitapta (Wilkins, Sir Hubert ve Sherman, Harold M. *Thoughts Through Space,* Connecticut, Fawcett Publications, Inc., 1973) bu deneyleri nasıl önceden hazırlayıp, başından sonuna kadar dikkatlice belgeledikleri anlatılmaktadır.

27 Nisan 1973 akşamı Ingo ile laboratuvarda buluştuk. Pasifik Saat Ayarı ile 18.00'de Ingo araştırmalarına başladı. Sherman'ın da Arkansas, Mountain View'da aynı anda (Merkezî Saat Ayarı ile 20.00'de) başlayarak araştırmalarını yürüteceğine dair önceden mutabık kalınmıştı.

O gün yapılan kayıtlar şu şekilde başlıyordu:

«Önümüzdeki yarım saat süresince lütfen şiddetli bir ses çıkmasın.

«18:03:25 [üç saniye ileri] *üzerinde bantlar olan bir planet var.*

«18:04:13 Umarım ki Jüpiter'dir. Sanırım, son derece geniş bir hidrojen örtüsüne sahip olmalı. Bir uzay araştırma aracının bununla temas etmesi halinde, belki de planet yüzeyinin 140.000 - 210.000 km. açığında yer alacak.

«18:06:00 Böylece, bir yarım ay olduğunu, yani, yarı aydınlık, yarı karanlık olduğunu gördüğüm teğet üzerinden yaklaşıyorum. Eğer aydınlık olan yarıya doğru gidecek olursam, sağa doğru belirgin bir şekilde sarı renkte.

«18:06:20 Atmosferin çok yukarılarında kristaller var —parıldıyorlar— belki de bu bantlar kristal bantları gibidirler, belki de Satürn'ün halkaları gibi, ama o derece dışarıda değil; atmosferin içerisinde planete çok

yakın. Radyo araştırma sinyallerini yansıtacaklarına dair sizinle iddiaya girerim. Değişik radyo dalgalarının saldırdığı bir kristal bulutu sözkonusu olursa bu mümkün müdür? [Puthoff: 'Doğru.']

«18:08:00 Şimdi atmosferden içeriye girerek aşağıya ineceğim. Orası gerçekten güzel [gülüşmeler]. *O bulut tabakaları, o kristal tabakaları içerisinde, dışarıdan güzel görünüyorlar —içeriden bulanık gaz bulutlarına benziyorlar— ürküntü veren sarı ışık, gökkuşakları.*

«18:10:20 Edindiğim izlenim...»

Yarım saat süreyle aynı şekilde devam etti. İşittiklerimiz, şaşırtıcı olmasının yanısıra, muhakkak ki estetik değeriyle de belirleniyordu. Belki de uzay araçlarımızın içinde bilim adamlarının yanında sanatkârları da göndermemiz gerekecekti.

Daha sonra Sherman ile temas kurulduğunda anlaşıldı ki, Sherman'ın tarifi Swann'ınkine oldukça benziyordu:

Sherman	Swann
1 — Atmosfer	
... gazlar altın renginde bir parlaklık ve kristale benzer elmas parıltıları neşrediyorlar.	... kristaller var —parıldıyorlar— belki de bu bantlar kristal bantları gibidirler.
... altın renginde bir parlaklık neşrediyor...	... belirgin bir şekilde sarı renkte.
Sayısız renklerden oluşmuş gazlı bir kütle —sarı, kırmızı, ultraviyole, bazı yeşiller— devasa bir havaî fişik gösterisi gibi.	O bulut tabakaları içerisinde... Dışarıdan güzel görünüyorlar —içeriden bulanık gaz bulutlarına benziyorlar— ürküntü veren sarı ışık, gökkuşakları.
Muazzam bulut örtüsü...	Sonra bulut örtüsünden dışarıya çıktım...
Muazzam bulut örtüsü kilometrelerce derin olmalı.	Jüpiter'in atmosferi çok kalın.

2 — Yüzey:	
... eğimli bir hat üzerinde gözün görebildiğince uzanan kırmızımsı - kahverengi bir oluşum.	... ufuk kavuniçimsi ya da gül renginde görünüyor. ... bütünüyle son derece düz gibi görünüyor.
Birkaç kilometre yüksekliğinde devasa volkanik tepeler, muazzam koniler var gibi...	Yaklaşık 9 km. yüksekliğinde muazzam bir dağ sırası var... o dağlar devasa.
Neredeyse metalik gibi görünüyor — erimiş ve kıvılcımlar kor halinde.	... Jüpiter'in yüzeyi yüksek bir enfraruj sayımı verecek.
3 — Diğer Yüzeysel Özellikler:	
... buz kristalleri... buz gibi soğuk olup olmadıklarını merak ediyorum.	... kristallerden oluşmuş bir bant... mavimsi gibi. Burası daha soğuk...
... hızı giderek artan, girdap gibi dönen kasırgalar...	Hortuma benzer bir şey görüyorum.
... kuvvetli manyetik güçler...	Takılıp kalmış, hareket edemiyor gibiyim.
... dehşetli hızda rüzgârlar...	Muazzam rüzgârlar..
Su olmalı.	Bir yerde bir sıvının bulunduğunu hissediyorum... Su gibi bir sıvı.
Atmosfer bazı seviyelerde olağandışı yoğun ve diğerlerinde de son derece seyrek gibi görünüyor.	... atmosferde kristaller... radyo araştırma sinyallerini yansıtacaklar... daha aşağıdaki bir tabaka bizim bulutlar gibi.

Bu tarifler makûl gibi görünüyordu; bilinen herhangi bir hususla özellikle çelişkiye düşen hiçbir şey yoktu. Tabii, tam anlamıyla bilimsel bir açıdan bakınca bu sonuçlar bir kesinlik de ifade etmiyordu. Ancak, bunun böyle olacağını önceden bildiğimiz için, bu yönde bir şey de beklemiyorduk. Bu deneyi gerçekliğinden

emin olduğumuz bir fenomenin, yani *«uzaktan görme» fenomeni»* nin henüz haritası yapılmamış yeni bir dünyaya uzatılması olgusunun kapsadığı sübjektif faktörleri keşfetmek için bir fırsat olarak değerlendirdik.

Yukarıdaki sonuçları Pioneer 10'un Jüpiter'in yakınından geçerken sağladığı donelerle karşılaştırmada ortaya çıkan bir diğer sorun da NASA'nın bu araştırma aracının, bizim *«gezginlerin»* sağladığı görsel ayrıntıları dünyaya iletecek şekilde teçhiz edilmiş olmamasıydı. Deneyden sonra astronomlarla bu konuyu tartıştığımızda hep birlikte şu yargıya vardık ki, deneyimizin sonuçları, halihazırda bilinen hususlar ya da Pioneer 10'un radyo aracılığıyla ilettiği ek donelerle çelişmiyordu ama, kesin bir değerlendirme de yapılamazdı. Bunu, bu gözleme hasredilen çaba seviyesi açısından tatmin edici bir sonuç olarak yorumladık.

Bir yıl sonra artık New York'a dönmüş olan Swann, Sherman ile birlikte, Mariner 10'un Merkür planetinin yakınından geçmesinden önce Merkür'ü araştırmak üzere yeni bir deney yürüttüler. Bu deney, uzaktan görme fenomeninin objektif bir şekilde doğrulanması için çok daha iyi bir fırsat yaratmıştı, çünkü, Merkür hakkında daha önceden bilinenler Jüpiter hakkında bilinenlerden daha azdı. Deney, 11 Mart 1974 akşamı Doğu Saat Ayarı ile 21.00'de, Swann New York'da, Sherman da Arkansas'da iken eşzamanlı olarak yürütüldü. Deneyi izleyen ve kaydeden kişi, ASPR'nin parapsikologlarından ve New York Kent Koleji'nden Dr. Gertrude Schmeidler'in araştırma asistanı olan Janet Mitchell'di. İzlenimler 13 Mart öğle vaktine kadar kaydedilmiş, kopyaları çıkarılmış, noterde tasdik ettirilmiş ve ilgili bazı kişi ya da kuruluşların emanetine bırakılmıştı. Bunların arasında New York'daki *Merkezî Kehanet Kayıt Bürosu* (Central Premonitions Registry) da bulunuyordu.

Swann'ın bu deneyde verdiği ve otobiyografisinde (Bkz. dipnot no: 15) ayrıntılı olarak kaydedilmiş bulunan yanıtlar daha sonradan Mariner 10 uzay araştırma aracı tarafından doğrulanan ve astronomların önceki tahminlerine aykırı düşen bazı doneleri de içeriyordu. Bunlar arasında, ince bir atmosferin gözlemi, ufak bir manyetik alanın mevcudiyeti ve bu manyetik alanın biçimlendirdiği şekliyle Güneş'in aksi yönünde Merkür'den çıkan bir helyum kuyruğunun mevcudiyeti yer alıyordu.

Gene tam anlamıyla bilimsel bir açıdan bakınca, bunlar Merkür planetinin bilim adamlarınca keşfi beklenilmeyen veçheleri olmalarına rağmen, konuya amatörce eğilen bir kimsenin makûl bir görüşle, bunların öteki planetler hakkında bilinenlerden çıkarılan tahminlere dayandıklarını düşünebileceği de ileri sürülebilir. Her halükârda sonuçlar gene şaşırtıcıydı ve bu kez bu sonuçları, okumakla önceden edinilmiş bilgilere atfetmek imkânsızdı. Dahası, belirli bir süje *«yerel uzaktan görme»* deneylerinde bir kez mükemmel sonuçlar elde etti mi, artık, eleştirmenler ne söylerlerse söylesinler, daha spekülatif olan bu sonuçları bir sebep göstermeksizin reddetmek de zorlaşır. Şurası muhakkak ki, bu deney çok daha objektif olma yönünde hareket etmiş ve böylece de bu esas üzerinden gelecekte yapılacak ve hatta daha iyi kontrol edilecek olan deney uygulamaları için teşvik edici bir dürtü daha sağlamıştır. Belki de beşerî evrimin, dış - uzay ile iç - uzayın keşfinin [16] bir araya geldiği bir yerde tüm daireyi tamamladığını görmüş oluyoruz.

Resim — 1

Resim — 2

Resim — 3

Resim — 4

Resim — 5

Resim — 1 : **Emanuel Swedenborg**

Resim — 2 : **Eileen Garrett**

Resim — 3 : **Bretislav Kafka**

Resim — 4 : **Shafica Karagulla**

Resim — 5 : **Grahame W. Barratt**

5. BÖLÜM

Çekoslovakya'da Durugörü Çalışmaları

a — Naziler'in Katlettiği Durugörü Medyumu E. Hanussen

Halen (1979) yetmişsekiz yaşında bulunan, Dr. Karel Kuchynka, Çekoslovakya'nın parapsikoloji öncülerindendir. Konuyla ilgili olarak şöyle demektedir: «*Ne resmi bilim, ne de resmi din hayatın ya da evrenin sırlarına son yanıtları verebilir. Bizim ülkemizde dinsel yöntemlerle ilgili her çeşitten imana rastlayacaksınız. Bizim insanlarımızın kritik ve meditatif karakteri, paranormal olaylarda kendini daha çok ortaya koymaktadır. Bu bakımdan PSI çalışmaları için, Çekoslovakya'daki ortam her yerden daha elverişlidir.*»

1920'den Alman istilasına kadar, Çekoslovakya'nın en popüler dergilerinde devamlı olarak, parapsikolojik araştırmalarla ilgili özel sütunlar bulunmuştur. Dr. Kuchynka tarafından Prag Üniversitesi'nde biyologlar, tıp doktorları, mühendisler, psikiyatr'lar ve nörologlar tarafından 20. yüzyılın başlarından beri PSI araştırmalarının yapıldığı belirtilmiştir.

Praglı Dr. Oscar Fischer, tanınmış klervoyan medyum Eric Hanussen ile çalışmıştır. Hanussen, Hitler zamanında medyum ve astrolog olarak ün yapmıştı. Fakat 1930'larda, Dr. Kuchynka'nın belirttiğine göre Nazi-

ler'in birçok gizli projesini klervoyan olarak gördüğü ve faşist hiyerarşiye tehlikeli görüldüğü için naziler tarafından öldürüldü.

b — Dünya Savaşlarında Kullanılan Durugörü Melekesi

Çekoslovakya'da ESP'nin kullanılması üniversite ve özel grupların araştırmalarıyla sınırlanmamıştır. 1966 yılında Çek askerî dergisi *'Periskop'*ta da belirtildiği gibi, Çek'ler PSI'yi savaşta da kullanmışlardır. Ordudan ayrılmış bir Çek askeri, konuya ilişkin olarak şunları söylemiştir: *«1919'da Macarlara karşı durugörüyü büyük çapta kullanmıştık PSI yeteneğine sahip askerleri transa sokarak, Macarlar'ın mevzilerini öğrenebildiğimiz gibi, kaybolmuş askerlerimizi de bu yöntemle bulabilmiştik. Bunlardan birini hiç unutamıyorum. Transa giren arkadaşımız gördüklerini şöyle anlatıyordu:* 'Şu anda Macarları görüyorum. 150 kişi kadar varlar. Bir derede yıkanıyorlar, nöbetçi de dikmemişler.' *Bu bilgilerden sonra, bize tam yerlerini belirttiği zaman harekete geçtik. Elli kişilik bir kuvvetle hepsini çıplak olarak teslim aldık.»*

1925'de Çekoslovakya'da ordu içinde kullanılmak üzere *'Klervoyans, Hipnotizma, Manyetizma'* diye bir kitap bile bastırıldı. Bu kitabı Karel Hejbalik yazmıştı.

Hejbalik'in belirttiğine göre ilk kez ESP, erler tarafından komutanların haberi olmadan kullanılmış, fakat ilk olarak Kremnica'da Bnb. B. tarafından bu iş farkedilmiştir. Bnb. B. konunun aşinası olduğundan, yetenekli erleri derin transa sokarak telepati melekelerini geliştirmiş ve daha sonra da bunlardan klervoyan süje olarak faydalanmıştır. Bu binbaşı süjeleri ile halen çalışmalarını sürdürmekte ve parapsikoloji kurumlarıyla ilişkilerini kesmemektedir. *«Klervoyan* as-

kerlerın bize verdikleri malûmat daima doğru çıkmıştır. Buna dayanarak her zaman harekete geçebiliriz. Hareket halindeki askerleri de durugörü ile daha sağlıklı olarak sevk ve idare edebilmekteyiz,» demektedir.

Tarihi kayıtlara göre, savaşlarda PSİ'nin ne derece etkili olduğu ortaya çıkmış bulunmaktadır. Askeri yayın organı *'Periskop'*ta, *«Çek ordusu PSI sayesinde olağanüstü sonuçlar elde etmiş bulunmaktadır. Eğitimlerde de ondan yararlanıyoruz!»* denilmektedir.

Miroslav Ivanov'un, *Not Only the Black Uniforms* isimli kitabında, toplama kamplarında, göçlerde, 2. Dünya Savaşında partizan gruplarda, Nazi istilasında medyumların kullanıldığı anlatılmaktadır. Kitapta, *'klervoyanlar tarafından anlatılanların çoğu doğruydu. Düşmanın niyeti, üsleri vs. hakkında yapılan durugörü deneylerinden çok iyi sonuçlar elde edilmiştir'* denmektedir.

Periskop'un 1966 yılındaki sayılarından birinde şunlar yazılmıştır: *'Yönetici kademesi klervoyanlardan oluşan bir ordu düşünün. Karşı tarafın generallerinin niyetlerini olduğu gibi bilebiliyor. Böyle bir durum, ESP'yi askerî bir silah şeklinden, barış silahı haline dönüştürebilir.'*

Bugün Sosyalist ülkelerin bir ucundan öteki ucuna, ESP'ye karşı askerî ilgi oldukça yüksek bir seviyede bulunmaktadır. Dr. Kuchynka, *«Sadece Alman istilası sırasında bizim resmen parapsikoloji çalışmalarımız durdurulmuştur. Almanlar o zaman bizim üniversitelerde bu türden araştırmaların yapılmasını yasaklamışlardı,»* demektedir.

c — Geleceğin Bilinmesi ve Durugörü İle Araştırmalar

Milan Ryzl, Prag'daki ESP laboratuvarında, sekre-

teri Josefka'ya şöyle diyordu: *«İleride olacak bir olayın, değiştirilip değiştirilemeyeceğini ya da ona müdahale edilip edilemeyeceğini bulup çıkaracağız. Bir şahsın korkunç bir araba kazası geçireceğini bilsek ne yapabileceğiz? Bu olay gerçekleşmek zorunda mıdır? İkaz ile o şahsın alın yazısını değiştirebilir miyiz? Eğer gelecek değiştirilebilirse, ne kadar değiştirilebilir? Tamamen mi, kısmen mi?»*

Josefka bu soruların cevabını hemen verebilecek durumda değildi. Zaten Ryzl, sekreterinin düşünmesine fırsat verecek kadar beklemedi. Soruları daha başka bir şekilde yanıtlayacağını düşünmüş; Josefka'nın, ruhsal yeteneğini kullanarak kendi geleceği hakkında bir şeyler söylemesini tasarlamıştı.

Dr. Ryzl, *«Bize şimdiye kadar tabii bilimlerin, bütün soruları cevaplandırabilecekleri söylendi durdu. Fakat felsefenin derin problemlerini ve dinî sorunları bunlarla cevaplandırmanın imkânı yoktur. İşte bu sebepten parapsikolojiye girdim. Bu asırlık sorunların cevaplarını bilimsel olarak ortaya çıkarmak istiyorum,»* demektedir.

Ryzl, Josefka ile bir deney yapmaya karar vermişti: *«Bu gece senden, bir arkadaşın için bir şeyleri önceden görmeyi denemeni rica edeceğim. Bu, onun sakınmasını isteyeceğin bir şey olabilir. Daha sonra arkadaşına haber vereceğiz. Bakalım ne olacak?»* dedi.

Ryzl'ın yardımıyla, Josefka transa girdi. Üzerine konsantre olacağı kız arkadaşı Prag'ın 50 mil dışında oturuyordu. Dürüst ve hassas bir süje olan Josefka, Ryzl'ın direktiflerini tereddütsüz uygulardı. Fakat bu seansta, sinirlenmeye ve sesi kısılmaya başladı *'Gitmemeli, gitmemeli,'* diyor ve oturduğu yerden kendisini geri çekiyordu. Dr. Ryzl *«Neler söylüyorsun?»* diye sordu. Josefka: *'Onu görüyorum. Üzerinde iki parçalı bir elbise*

var. Bir lokantada tanımadığı bir adamla konuşuyor. Adamı ben de tanımıyorum. Kızın kendisiyle beraber, bir motosiklete binmesini istiyor. Gitmemeli, gitmemeli!'

Josefka'nın vizyonunda, kız adamın motosikletine binmiş, şehir dışındaki kırlara doğru gitmişlerdi.

Josefka: *'Durdular. Münakaşa ediyorlardı, şimdi sustular. Yine başladılar. Eteği yırtıldı. Aman Allahım, kıza tecavüz ediyor.'*

Ryzl, bu seansta tahmininden de fazla kehanetle karşılaşmıştı. Josefka, transtan çıktıktan sonra da ağlamasına devam ediyordu. Gördüklerinden çok sarsılmışa benziyordu. *'Bunun ne derece saçma bir şey olduğunu bilmiyorum ama yine de ona telefon edeceğim,'* demişti.

Josefka, telefonda bu vizyonun bir ESP deneyinde görüldüğünden bahsetmeyip sadece rüyasında böyle bir olay gördüğünü söyleyecekti. Ertesi sabah telefonu açıp, gördüklerini anlatmaya başlar başlamaz, arkadaşı sözünü keserek, *'Çok geç kaldın, o olay geçen akşam oldu bile,'* demişti. Genç kız olayın olduğu akşam, lokantada erkek arkadaşını beklemekteymiş. Gelen yabancı, kıza, arkadaşını tanıdığını ve kendisini onun yanına götürmek üzere geldiğini söylemiş. Dr. Rzyl'a göre, Josefka'nın trans halinde anlattıklarının, yani arkadaşının elbisesinin rengi, yırtılan eteği, motosikletli adam, yoldaki münakaşalar ve sonunda tecavüz... hepsi doğruydu.

Bu deneyde Josefka, Ryzl'ın beklediği şekilde geleceğe bakmamış, adeta canlı yayında bulunmuştu. Kaçırma olayını 50 mil uzaktan anında görüp anlatmıştı.

Bütün bunlardan daha ilginci ise, Josefka'nın medyum olmayışıydı. Bu deneyden birkaç ay önce Dr. Ryzl ile tanıştıklarında, görünürde hiçbir ruhsal yeteneği de yoktu. Dr. Ryzl, onu kendi geliştirdiği bir metodla klervoyan olarak eğitmişti. Bu celse, hiç kuşkusuz güzel bir

durugörü örneğiydi. Celse'ye ilişkin olarak Dr. Ryzl, *«Böyle bir deneyi bilimsel olarak tekrarlamak mümkün değil, itiraz edenler çıkabilir ama olay gerçektir,»* demiştir.

Ryzl, kendisini en ünlü sosyalist parapsikolog olarak dünyaya tanıtmaya yetecek kadar bol miktarda durugörü olayının zabıtlarına sahiptir. Hepsi de dosyalanmış olarak muhafaza edilmektedir. Yayımlamış olduğu eserlerden bazılarında, Josefka ile ilgili olaylar da bulunmaktadır.

d — Pavel Stepanek ve Güçlü Durugörü Yeteneği

Bir Çek medyumu olan Pavel Stepanek, çeşitli uluslardan, çok sayıda bilim adamı tarafından testlerden geçirilmiş ve kendisiyle en sıkı kontrol şartları altında deneyler yapılmıştır.

Amerika'nın önde gelen parapsikologlarından Dr. J.G. Pratt, *«Pavel Stepanek'in başarıları, şimdiye kadar parapsikoloji tarihinde hemen hemen hiç kimse tarafından elde edilememiştir,»* demektedir. Bir diğer parapsikolog, Hollandalı Dr. Jan Blom ise, *«Hiç kuşkumuz yok ki, Stepanek'in testlerinin sonuçları ESP'de kanıtlanmış belgeler arasındadır,»* diyor.

Pavel Stepanek, Çekoslovakya'da *'Medyum yetiştiricisi'* olarak tanınan, Dr. Milan Ryzl'ın öğrencisidir. Onu, Ryzl'ın laboratuvarına götüren, kendi merakı olmuştur. Daha sonra Ryzl, Stepanek'i özel kursuna aldı. Önceleri Zener kartlarıyla basit çalışmalar yaptılar. Ancak Ryzl, Stepanek'in ESP yetenekleriyle diğer öğrencilerden farklı olduğunu anlamıştı. Stepanek gibi birisi, Ryzl'ın kolay kolay ele geçiremeyeceği bir medyumdu. Onun, ipnoz altında durugörü yeteneğinin uyandırılması, diğer öğrencilere nazaran, daha çok zaman almıştı. Fakat Stepanek, ruhsal yeteneğini şuurlu kontrol altına

almasını çabucak öğreniverdi ve bir aydan kısa bir zamanda, yeni deneyler yapabilecek duruma gelmiş bulunuyordu.

Bir defasında Dr. Ryzl, Pavel'i hipnotize etmemişti, hatta telkinde de bulunmamıştı. Stepanek, oturduğu yerden mühürlü zarflara parmak uçlarını dokundurdu, başını tavana doğru kaldırarak zarfların içindeki kartları tahmin etmeye çalıştı. Ryzl'ın farkedebildiği kadarıyla, Stepanek'in yaptığı şey, tahminden de ötedeydi. O, tamamen uyanık bulunduğu zaman bile, durugörü melekesi çalışan bir medyumdu. Bu deneyde şans ihtimali, 12.000'de bir idi.

Stepanek, bir ESP istatistikçisinin arayıp da bulamayacağı bir süje idi. Ryzl'ın rakam barajı batıdaki araştırmacıları şaşırtmıştı. Prag'a gelen ilk yabancı parapsikolog, Dr. J.G. Pratt olmuştu. Dr. Pratt, Stepanek ile kart çalışmaları yapmış ve «*Başarıyı engelleyici şartlar altında bile, bu işin ehli olduğunu Pavel Stepanek ispatladı,*» demiştir.

Daha sonra üç Alman bilim adamı, J.T. Brendregt, P.R. Barkeman ve J. Kappers de Prag'a geldiler. Dr. Ryzl, ünlü süjesini bu araştırmacılara da takdim etti ve Stepanek aynı başarısını onlara da gösterdi.

Bu çalışmalardan sonra Ryzl, Stepanek'in, bazı kartlarda, diğerlerine nazaran daha başarılı olduğunu farketti. Alman araştırmacılar, eski testlerden kalma kartları yeni zarflara koyarak kullanmışlardı. Stepanek, bu kartları diğerlerine nazaran daha doğru isabetle bilebilmişti. Dr. Ryzl, «*Sanki kartlar üzerine birer ruhsal işaret koymuş gibi, bilinmeyen bir güç kendisine şu ya da bu zarfı seçmesinde yardım ediyordu,*» demektedir.

Böyle belirli kartlara akort olmaya *'focusingefect'* ismi verildi. Netherlands Mass Seperation Laboratuvarı'ndan, Prof. J. Kistemaker ve Amsterdam Üniversitesi

Fonotik Laboratuvarı'ndan Dr. J. Bloom, kartların yapıldığı malzemeyi analiz ettiler ve hepsinin aynı özellikte olduğunu saptadılar. O sırada orada bulunan majisyen Fred Kaps'ın da fikri sorulduğunda, kendisinin hileler neticesinde başardığı marifetleriyle, Stepanek'in ortaya koydukları arasında çok fark bulunduğunu ifade etmiştir.

Stepanek, *'Başınızdan ruhsal bir tecrübe geçmiş miydi?'* sorusuna şöyle yanıt vermiştir: *«Başımdan ESP olarak nitelendirebileceğim bir tek olay geçmişti. Çocukluk yıllarımdaydı, bir sabah, değişik bir duyguyla uyandım. O gün acayip bir şeyler olacağına dair içimde bir sezgi vardı. Son derece tedirgin bir halde bulunuyordum. Anneme evin içinde daha fazla kalamayacağımı söyleyerek, çıkıp halamların evine gittim. Aniden, sirenler çalmaya ve uçak sesleri duyulmaya başladı. Prag'ın karşılaştığı ilk hava taaruzuydu bu. Bizim ev isabet almamıştı fakat kötü bir olayın olacağını daha önceden anlamıştım.»*

Stepanek, 1969 yılında Amerika'ya gitmiş ve çalışmalarına, daha önce Prag'a gelip, kendisiyle deneyler yapan Dr. Pratt ile devam etmiştir. Pratt, Stepanek ile olan çalışmalarında tamamen *'odak etkisi'* üzerinde durmuştur. Stepanek'in bazı kartlara karşı ilgisinin daha fazla olduğunu, bununla da kalmayıp, belirli zarflarda (ambalajı nasıl olursa olsun) dikkatinin daha iyi çalıştığını fark etmişti. O zarflar, kılıfların içine konulduğu halde, yine Stepanek'in seçiciliğinde bir fark olmadı.

Yeni bir keşif olan bu odak etkisi nedir? Ryzl'ın tahminine göre Stepanek sonradan klervoyan olarak hatırlamak üzere, belirli kartlar üzerine, ruhsal işaretler bırakmaktadır. Dr. Pratt ise, odak etkisinin, bilinmeyen bir PSI alanına ışık tutabileceğini tahmin etmektedir.

Odaklama etkisi, müphem ve karmaşık bir konu olmakla birlikte, bilim adamlarına bir şeyi ispatlar gibi görünmektedir. Stepanek'in ESP ile ilgili çalışmaları, son yirmi yıl içinde (1970'e kadar) ilk olarak yayımlandı. Araştırmacılar en sonunda; ESP, hürmete layık bir konu haline gelmiş midir, diye sormaya başlamışlardır. *Durugörü* ya da *odaklama* olsun, teori kurucuların çoğu için, Stepanek ayakta duran bir kanıttır.

e — Bretislav Kafka ve Durugörü Yeteneği

Bretislav Kafka, Çekoslovakya'nın en ünlü ruhsal araştırmacılarından biridir. Şimdi hayatta olmayan Kafka'nın çalışmaları, bugün birçok PSİ araştırmacısına önderlik etmektedir (Bkz: Resim - 3).

Bretislav Kafka, parapsikoloji çalışmalarını, Prag'ın birkaç mil dışında bulunan laboratuvarında yapıyordu. Ruhsal yetenekli kişileri, deney yapmak üzere çağırır ve harçlıklarını da cebinden öderdi. Amacı bu hassas şahıslardaki ruhsal yetenekleri açığa çıkarmaktı.

Kafka hakkındaki raporlarını *'Periskop'* dergisinde yayınlayan Dr. Rejdak'a göre hipnotizmayla ileri bir PSİ eğitiminden geçen süjeler, ruhsal denemelerde % 90 başarı elde edecek kadar ilerleyebiliyorlardı.

Bir defasında Kafka, birçok hassas süje arasından 7 medyum seçmişti. Birçok deneyler yaptığı bu medyumlar, 19 Haziran 1925'de Çekoslovakya'nın Krasno ve Becva kasabalarında bulunuyorlardı. Aynı günlerde, Roald Amundsen'de Kuzey Kutbu'na yolculukta bulunuyordu. Kafka, medyumlarına o sırada kutupta neler olup bittiğini klervoyan olarak görmelerini söylemişti. Medyumlar, «*Kutupta berbat bir sis ve kuvvetli bir fırtına var. Gruptan hiç birisi daha ulaşamadılar. Havadan kutup noktasına ulaşılabilmesi için fırtına çok kuvvetli,*» dediler. 20 Haziran'da Çekler'in aldığı bir habere göre Amundsen bir uçakla, kutba ulaşamadan geri dönmüştü.

6. BÖLÜM

Durugörü ve Çeşitli Bilimsel Yaklaşımlar

a — Cilt Teması ile Durugörü

Moskova'nın Psikiyatri Araştırmaları Enstitüsü'nün profesörlerinden D. Fedetov, ismi, Vera Petrova olan 11 yaşındaki bir küçük kız hakkında hayret ve heyecanını gizleyemeyerek şu beyanatı vermiştir:

«Görünüşte diğer arkadaşlarından hiç bir farkı olmayan Vera'nın gözlerini bağlayıp çalışmaya başladığımız zaman psişik yeteneği hayret edilecek şekilde belirmektedir; üç büyük cilt kitabın altına koyduğum çocuk mecmuasını hatasızca okumakta ve sayfa renklerini de söylemektedir. Saatin camına parmağının ucu ile dokunarak tam vakti söylemektedir.»

Bu haberi veren Sunday Express gazetesi, profesörün bu konu hakkındaki fikrini şöyle yazmaktadır: *«Cilt teması ile görebilme, insanların ellerinden çıkmakta olan infra-ruj radyasyonları ile mümkün olmaktadır.»*

Diğer bir profesör olan Robkin ise: *«Bazı insanların ciltleri basit bir fotoğraf alıcısı gibi inşa edilmiştir,»* demektedir.

Diğer üçüncü kanaat ise ki, daha yaygın durumdadır: bu olayı telepatik bir yeteneğe bağlamaktadır.

b — Dr. Ullman ve Dr. Krippner'in Araştırmaları

Psikiyatr ve psikoanalist Dr. Montague Ullman ile psikolog Dr. Stanley Krippner'in birlikte yönettikleri ve Maimonides Tıp Merkezi'ne (Brooklyn, New York) bağlı olan Menninger Rüya Laboratuvarı'nda 'Rüyada ESP' konusu üzerinde yürütülen çalışmalar arasında özellikle telepatik ve durugörüsel rüya görme deneyleri önemli bir yer tutar [17]. Rüya Laboratuvarı'ndaki bu araştırmalarla ilgili olarak Dr. Ullman ve Dr. Krippner'in Alan Vaughan'la birlikte yazdıkları *'Rüya Telepatisi'* adlı kitapta anlatılan bir deney, uykuya dalmadan az önceki şuur hali içerisinde algılanan bir durugörü vizyonuyla ilgilidir: *«Arthur Young, parapsikolojiye karşı derin bir ilgi duyan genç bir mucittir. Philadelphia'da oturan Young, 'Bell' marka helikopterlerin önemli bir parçasının yanısıra, diğer birçok mekanik araç ve gereci icat etmiştir. 'Kozmoloji ve Anlamın Geometrisi' gibi felsefi sorunlar üzerine sık sık konferanslar veren Young, parapsikolojik fenomenler ile ilgili olarak da kendi araştırmalarını yürütmektedir.*

«Aralık 1968'de Young, durugörü ile ilgili bir deney için Rüya Laboratuvarı'na geldi. Hedef olarak kullanılmak üzere rasgele seçilmiş bir resim bir zarfın içerisinde hedef odasına götürüldü. Burada, gözleri bağlı olan bir asistan tarafından zarfın içerisinden çıkarılan resim bir masanın üzerine bırakıldı. Deneycilerin hiçbiri, deneyi izleyen günün sabahı odanın kilidi açılana kadar bu hedefin ne olduğunu bilmiyorlardı.

*«Young, uykuya dalmak üzereyken gördüklerini şöylece rapor ediyordu: '...*iri bir cam parçasını andıran, içinde çapraz çubuklar olan bir tür optik cihaz. Döşeme üzerinde, aralarında yuvarlak bir taburenin de yer aldığı birçok şeyin bulunduğu dairevi bir oda görü-

nümü...' *Sabahleyin şu hususları da ekledi :* 'Camdan bir küre... Oval bir odaya bakıyordum. Yuvarlak demiştim ama oval biçimdeydi ve içinde birçok obje vardı... Bu görüntü çok net ve kesindi.'

«Deneyci hedef odasının kilidini açıp da içeri girdiğinde şu resmi buldu: çapraz çubukları olan madenî bir küre şeklindeki bir haberleşme uydusunun fotoğrafı. Oval bir platform üzerine tesbit edilmiş ve yuvarlak aynalarla çevrelenmişti.

«Mekanik icatlarla ilgilenen Young, fizikî ve boyutsal bir görüş açısından ayrıntılı olarak tanımlayabildiği bu hedefin mekanik bir obje şeklinde seçilmiş olmasından ötürü şanslı sayılırdı. İlginç olan bir husus, Young'ın sözkonusu görüntüyü, uykuya dalmazdan önceki şuur hali içerisindeyken algılamış olmasıydı. Rüya laboratuvarı'nın personeli ve diğer araştırmacılar tarafından Değişik Şuur Halleri (ASC) ve Duyu-dışı Algılama (ESP) ile ilgili olarak yürütülen birtakım deneysel araştırmalar göstermiştir ki, hedef olan gizli bir resmin doğrudan durugörü ile algılanması, değişik şuur halleri altında kolaylaşmaktadır. Böylece, Arthur Young'ın bir resmi durugörüsel olarak tanımlaması, Rüya Laboratuvarı personeli için şaşırtıcı olmamıştır. Ancak, ESP'nin tümüyle, radyo yayınına benzeyen bir 'beyin yayını'ndan ötürü meydana geldiğine karar verenler için sarsıcı olabilir.»

c — Enerji Beden ve Durugörü ile Görülmesi

«Bedeninizin içerisinden doğru akıp duran enerji alanlarını görebiliyorum - işte, fiziki durumunuz hakkında bilgi edinmemi sağlayan fizikî alan. Sonra, ne düşündüğünüzü belirleyen zihnî alan ve ne hissettiğinizi gösteren hissî alan var. Hissî alan bedeninizin yaklaşık 45 cm. kadar dışarısına taşmış olup, değişen bir renk de-

seni gösterdiği için daha ziyade bir kaleydeskopa benziyor. Yolda yürüyen biri üzerinde odaklanarak, rahatsız mı yoksa sağlıklı mı olduğunu anında anlayabilirim.»

Bugün yetmişbeş yaşında olan (1979) Bn. Dora van Gelder, yukarıda sözünü ettiği durugörü yeteneğini daha beş yaşındayken farketmişti. Bn. Dora'nın bu yeteneği, Los Angeles'de çalışan nöropsikiyatr Dr. Shafica Karagulla [Bkz: Resim - 4 ([18])] tarafından incelenmekte ve özellikle, mevcut hastalıklara teşhis koymak ve yaklaşmakta olan bir hastalığı önceden teşhis etmek gibi tıbbî yararları açısından değerlendirilmeye çalışılmaktadır. Bu türden paranormal tıbbî faaliyetler parapsikolojide yeni yeni araştırılmaya başlanan *'paradiagnostik'* sahasına girmektedir: Paradiagnostik, durugörüye dayanan ve hasta ile herhangi bir fizikî temasın sözkonusu olmadığı paranormal bir tıbbî teşhis koyma metodunu kapsar.

Paradiagnostik çalışmaların temelinde yatan ve durugörü olgusu açısından ilginç olan husus, Bn. Dora'nın insanları çevreleyen enerji alanlarını algılayabilmesidir. Bn. Dora, *'gördüklerini'* ressamlara tarif etmeye çalışmış, fakat yapılan resimlerden genellikle memnun kalmamıştır. Bir kimse üzerinde odaklandığı zaman, ilk farkettiği şey fizikî alan olmaktadır. Belirttiğine göre, fizikî alan, sürekli hareket halindeki ışınlardan oluşmuş parlak bir örümcek ağı gibi bedenin içerisine nüfuz etmekte ve kendisine, bir şekilde, görüntü odaklanmadığı zaman televizyon ekranı üzerinde beliren ışıktan çizgileri hatırlatmaktadır. Bn. Dora, fizikî alanla ilgili sözlerine şunları da eklemektedir :

«Bu enerji alanı, aynı bir ırmak gibi, bedenin organları içerisinden akıp durur. Bu alan dahilinde tıkanmalar ya da kopmalar gördüğümde anlarım ki, bu, bir hastalık sürecini belirlemektedir.»

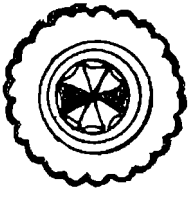
Fizik bedenle ilgili olan enerji alanının yanısıra, bedenin 30-45 cm. kadar dışarısına uzanan ve yumurta (ovoid) biçiminde olan hissî alanı da *'gören'* Bn. Dora, özellikle, algılayabildiği üçüncü bir alan olan zihnî enerji alanı ile ilgili olarak şu ilginç gözlemi yapmıştır: Bir kimse, kendisine ilginç gelen entellektüel bir konuşma ile uyarıldığı zaman, Bn. Dora bu kişinin enerji alanlarında bir aydınlanma etkisi algılamaktadır. Konuşma ilerledikçe de zihnî alanın içerisine akan enerji, hissî ve fizikî alanlara yayılır.

Bn. Dora, ayrıca, Hint kültüründe adına *'şakra'* denilen enerji merkezlerini de *'görebilmekte'* ve bunların, salgı bezlerinin işleviyle ilişkilerini ve gösterdikleri değişiklikleri gözlemlemektedir.

Dr. Karagulla'ya göre, Bn. Dora yeteneğini kontrol edebilmekte, yani üzerinde odaklanacağı enerji alanlarını şuurlu olarak seçmekte, aksi halde enerji alanlarını algılayamamaktadır. Dr. Karagulla'nın dikkatini çeken son derece ilginç bir husus da şudur ki, özellikle Uri Geller ve diğer hassas kişiler, telepatik ve durugörüsel görüntüleri bir *'zihnî ekran'* üzerinde algılamalarına rağmen, Bn. Dora'nın psişik duyusu sanki görme duyusu ile işbirliği yapmaktadır. Normal olarak, insan gözü, görüntüleri alarak optik sinir vasıtasıyla beyine gönderir. Bn. Dora ve benzeri kişilerde, zihnin görsel kapasitesinin doğrudan uyarılması ya da görsel spektrumun genişlemesi gibi bir olgunun sözkonusu olup olmadığı henüz tespit edilmiş değildir.

Enerji alanını algılarken Bn. Dora'nın şuuru herhangi bir şekilde değişikliğe uğruyor olsa dahi, kendisi bunun farkında değildir. Dr. Karagulla'nın geniş kapsamlı deneyleri sonucunda anlaşılmıştır ki, farkına varılabilen tek fizikî değişim Bn. Dora'nın gözlerinde meydana gelmekte ve gözlerinin odak ayarı değişmektedir.

Gözbebekleri, parlak ışık altında dahi, hafifçe büyümekte ve bakışı son derece keskin ve sabit bir hale gelmektedir. Aslında, çok duyarlı bir kişiliğe sahip olan Bn. Dora için bu, oldukça can sıkıcı bir durumdur. Bn. Dora, «*Çoğu kez bir kimseye doğrudan bakarım ve sonra da sürekli kendilerine baktığım takdirde rahatsız olacaklarını düşünerek gözlerimi başka yöne çeviririm. Gözlerimi başka tarafa çevirmem daha bir gevşemelerine yol açar,*» demektedir.

7. BÖLÜM

Durugörü ve ilginç Olaylar

a — Dr. Gustavo Adolfo Rol ve Durugörü Yeteneği

Yazar Leo Talamonti, Mart 1961'de Turin'de (Fransa) karşılaştığı Dr. Gustavo Adolfo Rol'ün durugörü yeteneği hakkında şunları anlatmaktadır:

«Yanımdaki alelade bir deri çanta ile birlikte evine gittiğimde, oturmamı rica eden Dr. Rol, 'Görüyorum ki, çantanızda telepati ile ilgili iki makaleniz var. Tamamlanmış, fakat henüz yayımlanmamışlar. Telepati oldukça ilginç bir konudur,' *dedi. Hayretimi dile getiremeden konuşmasını sürdürdü:* 'Fakat, ikinci makalede Napolyon'la ilgili olan öykü, size göstereceğim gibi, pek doğru değildir.' *Gerçekten de, Napolyon devriyle ilgili olarak yazdığı birçok kitaptan birinde yer alan ilgili bölümü arayıp bularak bana gösterdi.*

«Dr. Rol'ün böylesine bir yeteneği olmasına rağmen az tanınmış olması, bu güçlerini çevresindekilerin merakını gidermekte kullanmamayı ya da inanmadığı teorilere cesaret vermemeyi bir kural haline getirmesine bağlıdır. İtiraf etmeliyim ki, eğer Dr. Rol'ün durugörü yeteneği, kuşku götürmez otoritelerce onaylanmamış olsaydı, yaptıklarını anlatmakta tereddüt ederdim.

«Ertesi sabah, bana katılan genç bir fotoğrafçı ile birlikte tekrar Dr. Rol'ün evine gittim. Dr. Rol, fotoğraf-

çı arkadaşın özel yaşamı ile ilgili bazı ayrıntılardan bahsederek kendisine hafifçe takıldı. Daha sonra, kütüphaneye girerek rasgele bazı kitaplar seçtik; arkasından da bir deney yürütmek üzere yandaki bir odaya geçtik. Dr. Rol, bizim 7-8 metre ötemizdeki bir iskemleye oturdu. Fotoğrafçı arkadaşın koltuğu altında duran kitaplardan birine işaret ederek, kitabın adını söylemeden, belirteceğim sayfa ve satırdan itibaren, Dr. Rol'ün okumasını rica edecektim. Her seferinde, hiçbir hata yapmaksızın, belirtilen kısmı okudu. Sayfa ve satır seçimini bize 'telkin' etmesi ihtimaline karşı bir önlem olarak, bu seçimi, çok iyi karıştırılmış bir deste iskambil kâğıdı arasından rasgele çektiğimiz kartların değerleri üzerinden yaptık. Aynı deneyi, ayrıca, kitapları ben tutup fotoğrafçı arkadaş işaret ederek de tekrarladık. Bu deneyleri yorulana kadar sürdürdük ve en sonunda, eldeki kanıtların reddedilemeyeceğini kabul etmek zorunda kaldık.»

b — Güvenlik Kuvvetlerine Yardımcı Olan Durugörü Medyumları

Tangelaan, uluslararası güvenlik kuvvetlerinin, sık sık durugörü medyumlarından faydalandıklarını, Scotland Yard'da yarım düzine kadar medyumun birçok olayların aydınlatılması için görev aldıklarını söylemektedir. Fransa ve Hollanda da aynı şekilde çalışmaktaymışlar.

Kayıp insanları bulmada emniyet kuvvetlerine yardım etmekle, dünya çapında tanınmış medyum ve şifacı, Cape Town'lı (Güney Afrika Cumhuriyeti) Nelson Palmer, 80 yaşındayken 1973 yılında ölmüştür. 'Daily News'un yazdıklarına göre emekli bir öğretmen olan Nelson Palmer, hayatının hemen hemen tümünü insan kardeşlerine hizmet etmekle geçirmiştir. İlk olarak dünyada tanınması, 1956'larda kayıp bir kız çocuğunu bul-

masıyla olmuştur. O olayda Palmer'dan önce, emniyet kuvvetleri, kayıp çocuğu sekiz gün kadar aramış fakat bulamamıştı. 18 yaşlarında olan Myrna J. Aken'in parçalanmış vücudu, Palmer'ın tarifi üzerine bulunmuştu. Cesedin bulunmasından sonra ayrıca kızın öldürülüşüyle ilgili ayrıntılı bilgiler de verebilmiştir. Cesedin bulunduğu yerden bir mil kadar uzakta olduğu halde bunu nasıl başardığı hakkında sorulan bir soruya, *«Vibrasyonları aldım. O zaman zaten doğru yolda olduğumu anlamıştım. Cesedin içinde bulunduğu kemerli lağımı da görmüştüm,»* şeklinde cevap vermiştir. Bu işin mekanizması kendisine sorulduğunda da, *«Öyle sanıyor ve inanıyorum ki, bu enformasyon bana, benden dışarıda olan bir zekâdan gelmektedir,»* demiştir.

Bundan birkaç ay sonra başka bir olayda da aynı başarısını gösterdiği zaman bir kere daha şüphecilerin zihinlerini allak bullak etmiştir. Durban'ın (Güney Afrika Cumhuriyeti) doktorlarından birisi bir süre önce ortadan kaybolmuştu. Karısı tarafından Palmer'a başvurularak kayıp doktorun hâlâ hayatta olup olmadığı sorulduğu zaman transa giren medyum, doktorun artık hayatta olmadığını ifade etmiştir. Bunu söyledikten sonra ölmüş doktorun muayenehanesini dolaştığı zaman doktorun en son kullandığı kravatlarından birini eline alarak transa girdiğinde, doktorun cesedinin evden kuzey-batı yönünde, beş mil kadar uzakta, bir suyun yakınında bulunduğunu söylemiştir. Ertesi gün dört saatlik bir çalışmadan sonra doktorun cesedi medyumun tarif ettiği yerde, sık çalılıklar içinde ve bir derenin 50-100 cm. kadar yakınında bulunmuştu. Halbuki Palmer'a başvurulmadan önce, yerli güvenlik görevlileriyle birlikte iki Avrupalı dedektif bölgede 11 gün kadar araştırma yapmıştı. Fakat başaramamışlardı.

Turin'li (Fransa) bir güvenlik görevlisi olan Lan-

franco Davito aynı zamanda tanınmış bir klervoyandı. Bir keresinde, üstleri kendisinden, zan altında bulunan bir suçluyu bulmasını rica etmişlerdi. Bir dakika kadar duralayan Davito, «*O, sizin sandığınız gibi bir erkek değil, kıyafet değiştirmiş bir kadın, yalnız da değil, iki tane yardımcısı var. Birkaç gün önce Turin'i terketti,*» diye yanıtlamıştı. Daha sonra belirli bir kasabanın adını veren Davito şunları söylemişti: «*Yakında, nehrin kıvrım yaptığı bir yerde, birbiri üstüne oturan tahtalarla yapılmış ahşap bir ev var; üçü birden orada saklanıyorlar.*» Suçlular gerçekten de orada bulunmuş ve yakalanıp tutuklanmışlardı.

Medyum ve klervoyan Aldo Gabrielli de zor bir vaka oldu mu İtalyan emniyeti tarafından muhakkak danışılan bir kimseydi. 1970'lerin başlarında Trent'de (İngiltere) bir medyum, trans halindeyken, bir terzi olan Luigi Marsellier'in katilinin adını açıkladı. Budapeşte polisi, 1933 yılından itibaren muntazaman kayıp kişileri bulmak için klervoyan Janos Kele'nin yeteneğinden yararlanıyordu. Janos Kele'nin yeteneği Hans Driesch tarafından etüd edilmişti. Aynı şekilde Hollanda polisi de genellikle Profesör Tenhaeff'in (19) denetimi altında olmak üzere klervoyanlardan yararlanır. Tenhaeff, klervoyanların şifreye benzer ya da sembolik sözlerini yorumlayabilmektedir.

Yorulmak bilmeyen bir gezgin olan Dr. Maximilian Langsner de çeşitli ülkelerin emniyet görevlilerine durugörüsel tarifleriyle yardım etmişti. Ancak, bunu sadece belirli bir dürtü duyduğu zaman yapıyordu. Bir keresinde, Edmonton'da (Kanada), hiçbir ipucu bırakmayan bir katili ortaya çıkarmıştı.

c — Grahame W. Barratt ve Durugörü Yeteneği

Klervoyan Grahame W. Barratt (Bkz: Resim - 5), yeteneğini ve yaşamındaki durugörü deneyimlerini şöyle anlatmaktadır :

«Henüz yirmi yaşlarındaydım ki, o zamanlar beni oldukça telaşlandıran tuhaf bir psişik vizyon türünü deneyimledim. Çevremdeki insanların bedenleri aynı perspeks gibi tuhaf bir şekilde saydam bir hale gelmişti ve hastalıklı organlar auranın yüzeyinde kahverengimsi bir lekelenme meydana getiriyorlardı. Metrelerce ötedeki bir kimsede dahi bu gözlemlenebiliyordu - aslında, bunu ilk kez, sırtı bana doğru dönük olan bir adamda farketmiştim. İlerleyerek, aurasının yüzeyinde sanki bir berelenmenin görüldüğü yere tekabül eden sırt bölgesine dokundum. Hafifçe irkilerek, açıkça rahatsız olmuş bir halde geriye doğru döndü ve 'Orası kaza geçirdiğim yer,' *dedi. Yıllarca önce bir motosikletten fırlamıştı.*

«Bu yeteneği kullanırken dikkatli olmak ve insanların özel yaşamlarına girerek onları ürkütecek ya da utandıracak bir oyun haline getirmemek gerekiyordu. Dolayısıyla, benden özellikle istenmedikçe kullanmamaya başladım. Bir keresinde, ileri seviyedeki bir okültist öğretmenin çalışma grubuna ziyaretim sırasında, gene böyle bir telaşa kapılmıştım. Bu öğretmenin aurası içerisinde tuhaf bir geometrik şekil vardı ve bunu kendisine anlatmak zorunda olduğumu hissediyordum. Sözkonusu vizyona sanki zorla maruz bırakılmış gibiydim, bu yüzden de en ufak ayrıntısına kadar tarif ettim. Sanki analitik bir kuşku içerisinde ciddi bir yüzle beni dinliyordu, fakat tarifimi tamamlayınca gülümsemeye başladı. Aynı tarifi yapan üçüncü klervoyan olduğumu söyleyince şaşkınlığımla sevincim birbirine karıştı. Bu karışık şekil, belirli bir gelişme seviyesinde olan 'Fisagor

İnisiyeleri'*nin auralarıyla ilgili olarak eriştikleri bir durumdu. O zamanlar, auralara ait bu türden şekiller hakkında hiçbir şey bilmiyordum; yıllar sonra, Fisagor'un yorumcusu Lamblichus'un yazılarını okurken de aynı etkiye rastladım.*

«Başımdan geçen diğer bir olay da psişik yetenek konusunda el elden üstündür düsturunun nasıl geçerli olduğunu göstermesi bakımından çok ilginçtir. Londra'daki bir konferans salonunda oturmuş, yukarda bahsettiğim öğretmenin vereceği konferansı bekliyordum. Birden yanımdaki boş yere bir bayan oturdu. Durmadan konuşan bu bayan, sürekli olarak, öğretmenin görünüşüyle ilgili yorumlarda bulunuyordu. Kendisini hiç tanımıyordum ama, az sonra anlayacaktım ki, hassas (psişik) bir kişiydi. Öğretmeni ima ederek, 'Mesanesi diyaframına dikilmiş,' *dediğinde iyice şaşırmıştım. Şaşkın halimi görünce de sözlerini tekrarladı. Ancak, pek birşey söylemeden konferansın bitmesini bekledim.*

«Konferanstan sonra öğretmenle birlikte Paddington İstasyonu'na doğru yürürken, sözkonusu bayanla olan karşılaşmamı ve kendisinin iç organları hakkında söylediklerini anlattım. Beni, 'Bu organlarımın birbirine dikildiği tabiî doğru, yoksa sen bunu bilmiyor muydun, Barratt! *diye yanıtladı. Kendisini çok iyi tanıyan ben de dahil olmak üzere hiç kimsenin bu ameliyattan haberi yoktu. Tamamıyla sır olan ve özel yaşamını ilgilendiren bir şey hakkında seyirci arasından birinin böyle bir keşifte bulunmasına kendisi de hayret etmişti. Fakat, psişik yeteneklerin gerçeklerinden biri de budur: Psişik yetenekler normal hassasiyetin algılayış sahasının ötesindedirler.»*

d — Hasta iken Ortaya Çıkan Durugörü Melekesi

12 yaşlarında bir çocuk, zaman zaman hastalanıyor, hastalığında, sadece ateşi yükseliyor ve ateşin sebebi bilinemiyor. Böylece, rahatsızlandığı bir gün okulun revirine yatırılıyor. Yatakta vakit geçirmek için kitap okuyor. Yüksek sesle kitap okuduğu bir akşam hemşire kadın odasına giriyor ve yorulmaması için kitabı elinden alıyor. Bundan sonra ne oluyor dersiniz? Çocuk yatağına rahatça uzanıyor ve kitabı yüksek sesle okumaya devam ediyor.

Hemşire ona 'Kitabı ezberledin mi?' diye soruyor.

'Oh, hayır. Bu çok güç olur.'

'Öyleyse söylediklerini uyduruyorsun.'

'Hayır. Okuyorum.'

Hemşire kitabı açıyor ve aynen çocuğun yüksek sesle tekrar ettiği gibi olduğunu görüyor. Gülümseyerek 'Sen şakacı bir çocuksun, sayfayı ezberlemişsin,' diyor.

'Hayır! İnanın ki okuyorum.'

'Odanın öbür tarafında kapalı duran bir kitabı okuduğunu mu iddia ediyorsun? İmkânsız bir şey bu. Yalan söylüyorsun. Yalan söylemek de fenadır.'

'Yalan söylemiyorum. Bana Kriz *geldiği zaman kitapları kapalıyken okuyabilirim.'*

Hemşire hayretle çocuğun yüzüne bakmaktadır. Nihayet, 'Ben kapının yanına gidiyorum. 154. sayfanın üstünde yazılı olanı oku,' diyor.

Çocuk gözlerini kapatıp bir an düşünüyor ve okumaya başlıyor. Hemşire kendi kendine rüya görüp görmediğini sormaktadır. Çocuk gerçekten o sayfayı okumuştur. Fakat kanaati tam değildir. Belki de çocuğun ateşli dimağı anlaşılmayan bir şekilde bir tek defa gördüğü sayfayı hemen ezberleyebilmesini mümkün kılmaktadır.

Gidip kütüphanesinden çocuğun hiç bilmediği bir kitap getiriyor. Çocuğa '82. sayfanın son paragrafını oku,' diyor. Çocuk okuyor. 'Sayfanın üstünü oku.' Çocuk gene okuyor. Hemşire şaşkınlığından deli gibi olmuştur. Gidip başka bir kitap getiriyor, bir tane daha getiriyor... Çocuk her defasında sayfaları yanlışsız okuyabilmektedir.

Çocuk hemşireye, *'Odanıza kadar gidip gelip zahmet etmenize gerek yok; o kitapları ben buradan okuyabilirim,'* diyor.

'Duvarlara rağmen benim odamı görebiliyorsun demek ki. Avluyu da görebilir misin?'

'Evet, evet hepsini görebilirim.'

Şaşıran hemşire odadan kaçıyor.

Sonradan aynı çocuk *'Kriz'*leri sırasında mektebinin öğretmenleri tarafından defalarca kontrol edilmiştir. Öğretmenler en önemli olarak şu deneyi yapmışlardır: Bütün bir gün, oradan kilometrelerce uzakta oturan anne ve babasının neler yaptığını çocuk takip etmiştir. Sözleri tam bir doğruluk taşımaktadır: *'Babam evden çıkıyor. Köpeği okşuyor. Annem saçlarını tarıyor, mutfağa gidiyor, bir tencereye su koyuyor.'*

Bu gözlemden sonra, birisi çocuğun evine gitmiş ve anne babasına; sorduklarını zabıt tutarak tesbit etmiştir. Anlatılanların hepsi tamamen doğru çıkmıştır. Şu farkla ki: Anne ve babasının hafızaları bazı noktaları kaydetmemiş bulunuyordu. Çocuğa bu şeyleri nasıl bildiği sorulunca, *'Çok kesin, oraya gidiyorum.'* Nasıl gittiği sorusuna da, *'Düşüncemle gidiyorum,'* demişti. Çocuktan bundan daha fazla bir şey öğrenmek mümkün olamamıştır.

e — Ölümsüzlüğün Kanıtı olan Durugörü Gözlemleri

'Times' muhabirlerinden Peter Ingold, genç medyum Lee Lacy ile yaptıkları celselerde alınan mesajları teybe kaydetmiş ve bunları yayımlamış bulunmaktadır. Kendi ifadesine göre uzunca bir zamandan beri böyle bir celse yapmayı ve mesajları teybe almayı istemekteydi. Bu konularla ilgili arkadaşı olan Ronald Hearn'dan, Lee Lacy hakkında epey övgü işittikten sonra vakit kaybetmeden onun yanına gitmiştir. Peter'ın medyum Lacy ile yaptığı ve banta aldıkları 40 dakikalık celsenin kendisince çok önemli olduğunu, zira bu kayıtlarda kendisiyle ilgili birçok sözlerin bulunduğunu, oysa medyum Lacy'nin kendisini evvelce hiç tanımadığını bildirmiştir. Aşağıda bu kayıtlardan bazı kısımları okuyacaksınız.

«Bir kadın görüyorum. 35 yaşlarında. Başının ortasından saçları iki yana ayrılmış. Çiçekli yeşilli mavili bir önlük bulunuyor üzerinde. Sakin ve kibarca konuşmasıyla, zarif bir kadın. Beni savaş günlerine götürüyor ve Peter isimli bir erkek çocuğunu gösteriyor. Üzerinde gri kısa pantolon ve beyaz bir gömlek var.»

Bu tariften derhal ölen halam aklıma geldi, diyor Peter ve devam ediyor: 30 yaşlarına doğru intihar etmişti. En son olarak kendisini savaş yıllarında görmüştüm. Ben o zamanlar 8 yaşlarında bulunuyordum. Ve halamın saçları celsede tarif edildiği gibi ortadan ayrılarak taranmıştı. Medyum Lee Lacy devam ediyor:

«Bir filmden bahsediyor. Elinde de kocaman ağızlı bir makas var. Uçlarına yuva açarak birbirine ekleyeceğin yerde bununla kesmişsin herhalde.»

Evet filmleri çoğu zaman büyük ağızlı bir makasla keserim.

«Bir kadının resimlerini çekerek kanıt elde etmeye

çalışmışsın. Büyük manşetler halinde basmanı istiyor. Filmlerin negatifini ver ona.»

Bu, iyi bir kanıt. Evet, bazı arkadaşların bu şekilde resimlerini çektiğim doğrudur. Fakat çektiğim resimleri bir türlü büyütmek fırsatı bulamamışımdır.

«Seninle ilgili yeni elbiseler ve bir bol spor pantolonu görüyorum. Sol paçasında aşağılara doğru bir yerinde sökük gibi birşey var.»

Bu kelimelerle de en son aldığım yeni elbise tarif edilmektedir. Evet, sol paçasında bir dikiş hatası bulunmaktadır ve bunu benden başka kimse bilmemektedir.

«Şimdi de elinde pirinçten bir şövalye heykelciği tutan siyah elbiseler içinde esmer bir kadın görüyorum. 'Elizabeth' adını algılıyorum.»

Geçen yıl Westminister Abbey'de arkadaşlarla bulunurken aynen celsede tarif edilen kılıkta, elinde pirinç bir heykel bulunan bir kadın görmüştüm. O kadını hiç unutamam, nedense. Keza, Elizabeth isimli bir arkadaşım da var.

«Şimdi varlık kendisini uzunca bir önlük içinde gösteriyor. Başında bir mendille saçları toplanmış duruyor. Kendi kendine güzel bir tango yapmakta...»

Bu kelimeler de benim eski hatıralarımı canlandırmıştı. Zira ölen halamı hemen hemen her pazar sabahı ziyarete giderdim. Genellikle Latin Amerika müziğini sever ve ekseriyetle üzerinde medyumun tarif ettiği şekilde bir giysi bulunurdu. En çok hoşuna giden dans tango idi.

«Şimdi de yaşlı bir kadın geliyor bu tarafa doğru. Sanırım ayağından rahatsız. İsmi galiba Green... Ya da Greening mi desem... Greenway de olabilir... Bembeyaz saçları düzgün bir şekilde taranmış. İyi bir insan. Göz-

lükleri var. Zannedersem sen onu kilise meselesiyle ilgili olarak biliyorsun...»

Burada tarif edilen bir Spiritüalist Kilisesi'nde tanıştığımız bayan Green'dir.

«Bir zamanlar sen piyano çalmak istemişsin. Fakat uygun ortam olmamış. Bu kadının söylediğine göre bu işi şimdi TV programlarında yapabilirmişsin.»

Bu söylenenler de doğrudur. İki defa TV'de iş aradımsa da bulamadım. İki teşebbüsüm de boşa çıkmıştı. Celse bu şekilde devam edip gidiyor. Görüldüğü gibi Lee Lacy aracılığıyla verilen bilgilerin % 75'i doğru çıkmıştır. Ve bütün bu varlıklar öte âlemdeki mevcudiyetlerini bana bu şekilde kanıtlamış oldular.

DİPNOTLAR

(1) **'Drake',** İngilizce'de **'erkek ördek'** anlamına gelir.

(2) Bkz: **Parapsikoloji,** Kitap-7... Şekil, sf. 49

(3) Alman mili, yaklaşık 480 km'dir.

(4) Bkz: **Kirlian Photography,** Kitap-24... Böl: 1/a, b, c
Bkz: **Görünen Ruhlar,** Kitap-31... Giriş Bölümü.

(5) Bkz: **Parapsikoloji,** Kitap-7... Böl: 1/y.

(6) Bkz: **Parapsikoloji,** Kitap-7... Böl: 1/c.

(7) Bkz: **Parapsikoloji,** Kitap-7... Böl: 1/d.

(8) Bkz: **Parapsikoloji,** Kitap-7... Böl: 1/f.

(9) Bkz: **Telepati,** Kitap-8... Böl: 5/a.

(10) Bkz: **Parapsikoloji,** Kitap-7... Böl: 3/g.
Bkz: **Spektra ve Uri Geller,** Kitap-13
Bkz: **Işınlama,** Kitap-29 ...Böl: 6

(11) Bkz: **Ekminezi,** Kitap-9

(12) Bkz: **Telepati,** Kitap-19... Böl: 2

(13) Bkz:**Parapsikoloji,** Kitap-7... Böl: 1/e.

(14) Süjenin, yanıtı bilmesine neden olan, bilerek ya da elde olmadan yapılan hareketler veya söylenen sözcükler.

(15) Bkz: SWANN, Ingo. **To Kiss the Earth Goodbye,** New York, Hawthorn, 1975.

(16) Bkz: **Işınlama,** Kitap-29... Böl: 1/b.

(17) Bkz: **Parapsikoloji,** Kitap-7... Böl: 1/v.

(18) Bkz: **Parapsikoloji,** Kitap-7... Böl: 2/h.

(19) Bkz: **Parapsikoloji,** Kitap-7... Böl: 3/f.

Durugörü denilen gözsüz - görüş yeteneği, insan varlığının sayısız normalüstü duyularından biridir. Gözleriyle görmeye alışmış olanlar, bu türlü bir melekenin nasıl bir görme olabileceğini, eğer başlarından durugörü deneyimi geçmemişse pek anlayamazlar ve diyebilirler ki, «böyle bir şey nasıl olur?» Oysa, rüya olayını anımsayıp hiç değilse bir yaklaşım kurabilirler konuya.

İnsan varlığı, yalnızca fizikoşimik bir antite değil, fakat ruhsal bir varlık ile, fizikoşimik bir varlığın geçici birleşmesinden oluşmuş bir canlı sistemdir. Bu görkemli ve kompleks sistemi kuran asıl yapı elemanları olan ruhsal ve fiziksel antitelerin kendilerine özgü çeşitli yetenek ve özellikleri işte bu beden denilen sistemde çeşitli normal ve normalüstü yeti ve yetenekler ve duyumlar olarak ortaya çıkmaktadır. Öte yandan, bu beden denilen canlı sistem üzerinde hakim ve yönetici olan ise, işte tüm ruhsal olay ve oluşumların kaynağı ve yapıcısı olan ruhsal varlıktır.

Gerçekte bir ruhsal duyum olan görme olayının böylesineliğinin en önemli kanıtlarından biri de, işte duru - görü denilen bu görkemli melekedir. Normal halde, beşer varlıklarının geri seviyede oluşlarından ötürü duru - görü melekesi gelişmemiş ve ortaya çıkmamışsa da, yüksek evrim düzeyli varlıklar için bu meleke doğal melekeler arasında bulunur.

Bu yapıtla, şu hususlara ilişkin bilgi edinebilirsiniz:

Duru - görü yeteneği ve bilimsel araştırmalarda tanımları.
Duru - görü olayları ve meleke olarak çeşitli tezahürleri.
Duru - görü oluşumunda bedenin ve beynin durumları.

Ünlü duru - görürler ve tarihsel kanıtlı olayları.
Ünlü duru - görü medyomları ve bilimsel incelenimleri.
Ünlü duru - görü araştırmaları ve bilimsel görüşler.

100 TL